

๗๕๔. 4
ส ๒๕๘ ป
๕

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของผู้เข้าประกวดร้องเพลงยุวชน
ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถวายพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
ประจำปี ๒๕๓๘

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุรางคนางค์ พิกานน

๑๕ ต.ค. ๒๕๓๙

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

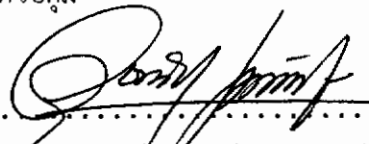
มีนาคม ๒๕๓๙

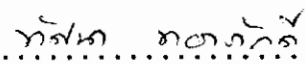
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

B. ๔๖๑๖๕

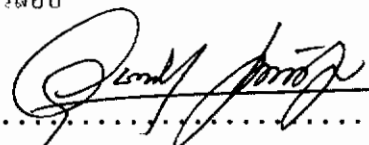
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

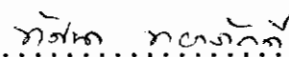
คณะกรรมการควบคุม

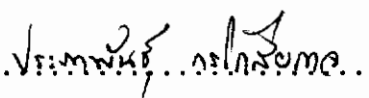
..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข)

..... กรรมการ
(อาจารย์ทัศนาก ทอกรักดี)

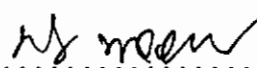
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข)

..... กรรมการ
(อาจารย์ทัศนาก ทอกรักดี)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ มจ.หญิง ประภาพันธุ์ กรโกสียกาศ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

วันที่... ร. เดือน... ปี... พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำช่วยปรับปรุงและแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนได้ให้ความรู้และแนวความคิดจาก ผศ.ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข
อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี และ รศ.มจ.หญิง ประภาพัณท์ กรโกสัยกาจ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง
ในความกรุณา และกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ช่วยประสิทธิประสาทวิชาให้กับผู้วิจัย

ขอขอบคุณเยาวชนและบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเยาวชนที่ช่วยตอบแบบสอบถาม
ด้วยความเต็มใจ

สุดท้ายขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่ให้ความช่วยเหลือแต่มิได้กล่าวไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สุรางคนางค์ พิมานแมน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความหมายของเด็กปัญญาเลิศ.....	10
ความหมายของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ.....	12
ลักษณะและลักษณะนิสัยของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางดนตรี.....	14
วิธีหาแววเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางดนตรี.....	17
ความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางดนตรี.....	19
หลักเกณฑ์การประกวดร้องเพลงยุวชน ชิงชนะเลิศประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538.....	22
พัฒนาการทางดนตรีหรือการร้องเพลง.....	27
วิธีการส่งเสริมความสามารถทางดนตรีหรือทางการร้องเพลง.....	28
ปัจจัยสู่ความสำเร็จของความสามารถทางด้านกรร้องเพลง.....	29
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	35

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4 ผลการศึกษาค้นคว้า.....	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	72
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	72
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	72
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	75
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	77
ข้อเสนอแนะ.....	83

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	87
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	106

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของเยาวชนและบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเยาวชน.....	49
2	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับตัวแปรปัจจัย ทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ตามความคิดเห็นของเยาวชนจำแนกเป็นรายด้าน.....	51
3	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับตัวแปรปัจจัย ทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ตามความคิดเห็นของเยาวชนจำแนกเป็นรายข้อ.....	53
4	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับตัวแปรปัจจัย ทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ตามความคิดเห็นของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเยาวชนจำแนก เป็นรายด้าน.....	58
5	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับตัวแปรปัจจัย ทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ตามความคิดเห็นของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเยาวชนจำแนก เป็นรายข้อ.....	60
6	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้ง 7 ประการ กับความเป็นเลิศทาง การร้องเพลงของเยาวชน.....	65
7	ผลการทาากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศทาง การร้องเพลงของเยาวชนในกลุ่มรวม จำนวน 83 คน.....	66

8	ผลการหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศ	
	ทางการร้องเพลงของยูวชนแยกกลุ่มตามประเภทของเพลง.....	67
9	ผลการหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศ	
	ทางการร้องเพลงของยูวชนแยกกลุ่มตามเพศของยูวชน.....	68
10	ผลการหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศ	
	ทางการร้องเพลงของยูวชนแยกกลุ่มตามรายได้ของบิดามารดา	
	หรือผู้ปกครอง.....	69
11	ผลการหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศ	
	ทางการร้องเพลงของยูวชนแยกกลุ่มตามระดับการศึกษาของ	
	บิดามารดาหรือผู้ปกครอง.....	70

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า คนเรานั้นมีความแตกต่างกันทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม การจัดการศึกษาที่ดีจึงต้องสนองตอบต่อสิ่งเหล่านี้ เพื่อให้ทุกคนมีความเสมอภาคทางการศึกษา และพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคลได้อย่างเต็มที่ ด้วยเหตุนี้ จึงมีการจัดการศึกษาพิเศษขึ้นสำหรับเด็กปัญญาเลิศ เด็กปัญญาอ่อน เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย (และสุขภาพ) เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์/พฤติกรรม เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และเด็กพิการซ้ำซ้อน ซึ่งเด็กเหล่านี้ไม่อาจได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษาที่จัดให้กับเด็กปกติ ดังนั้นการศึกษาพิเศษจึงแตกต่างไปจากการศึกษาสำหรับเด็กปกติ ในด้านที่เกี่ยวกับวิธีสอน ขบวนการ เนื้อหาวิชา (หลักสูตร) เครื่องมือ และอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อสนองความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล (ผดุง อารยะวิญญู. 2533 : 3)

จากการที่ประเทศรัสเซียได้ส่งยานสปุตนิก (Sputnik) ขึ้นสู่อวกาศในปี 1957 ส่งผลให้ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศตะวันตกอื่น ๆ หันมาให้ความสนใจในการจัดการศึกษาพิเศษให้กับเด็กเก่ง โดยตั้งแต่ปี 1972 ได้มีโครงการ และบริการต่าง ๆ ให้กับเด็กเหล่านี้มากมาย ซึ่งเด็กเก่งหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้นเป็นเด็กที่มีความสามารถสูงกว่าคนปกติ ไม่ว่าจะเป็นความสามารถทางสติปัญญา หรือความสามารถเฉพาะด้าน เช่น ความสามารถทางศิลปะ ดนตรี รวมไปถึงความสามารถในการใช้เครื่องมือ กลไก การไฟฟ้า การกีฬา (ดุขย์ บริพัตร ณ อยุธยา. 2535 : 21) และยังเป็นที่ยอมรับได้ว่าเป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษเริ่มมาตั้งแต่เยาว์วัย ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริม สนับสนุน จัดประสบการณ์ และอื่น ๆ

โดยสถาบันครอบครัวอันเป็นสถาบันแรกซึ่งมีบิดามารดาทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดู ดังนั้นบิดามารดาจะต้องเข้าใจความคิดและความสามารถของเด็กเพื่อจะได้ส่งเสริมได้ถูกต้องและทันทีที่เด็กแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่ตนเองมีอยู่ นอกจากนี้บิดามารดาต้องมีเวลา มีเงินลงทุนในการสนับสนุนกิจกรรมของลูกด้วย (Bloom. 1985 : 7 - 18)

สำหรับประเทศไทย ได้มีการส่งเสริมความสามารถของเด็กเก่งในหลาย ๆ ด้าน เช่น ค่ายฟิสิกส์โอลิมปิก คณิตศาสตร์โอลิมปิก เคมีโอลิมปิก เป็นต้น เป็นการส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญา หรือแม้กระทั่งการแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการ เช่น รายการ 180 ไอ คิว หรือการบินไทยไซจักรวาล ล้วนแล้วแต่เป็นการส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญา แต่การส่งเสริมความสามารถเฉพาะด้าน ได้แก่ ความสามารถทางดนตรี ศิลปะการร้องเพลง (ดวงเดือน อ่อนน้อม. 2529 : 6) ไม่ค่อยมีมากนัก ที่พบอยู่เป็นประจำทุกปี ได้แก่ การประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ที่บริษัทสยามกลการ จำกัด ได้จัดประกวดขึ้น ในปี พ.ศ. 2533 และล้มเลิกไปในปี 2537 ต่อมาในปีเดียวกันนี้ บริษัทสยามซูบารุ จำกัด ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ สถาบันวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ได้จัดการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ (SUBARU JUNIOR AWARD THAILAND JUNIOR SINGING CONTEST) เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการร้องเพลงและสร้างศิลปินที่มีความสามารถให้กับวงการเพลง เนื่องจากเป็นศิลปะการแสดงที่มีบทบาทในด้านการให้ความบันเทิงที่ได้รับความนิยมค่อนข้างสูง ดังจะเห็นได้จากการขยายตัวของบริษัทผู้ผลิตเทป แผ่นเสียง มิวสิกวิดีโอ หรือแม้แต่ยอดจำหน่ายที่สูงมาก จึงเป็นที่น่าศึกษาอยู่หลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เยาวชนเหล่านี้ให้ความสนใจและทุ่มเทเวลาให้กับกิจกรรม เช่นนี้ ทั้ง ๆ ที่กิจกรรมนี้อาจเกี่ยวข้องกับโครงสร้างหลักสูตรในโรงเรียนน้อยมากทีเดียว

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทาน

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ซึ่งถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เพราะทั้งศิลปะและการดนตรี ช่วยปลดปล่อยคนให้อิสระ และอยู่ใกล้ชิดจิตวิญญาณของตนได้ง่าย ถ้าถูกสอนอย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กทุกคน และจำเป็นมากที่สุดสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน และนักเรียนระดับประถมศึกษาหลักสูตรการดนตรีที่สร้างสรรค์ ควรจะถูกฝึกฝนในโรงเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่ แล้วเราจะได้เยาวชนที่มีจิตใจงาม เฉลียวฉลาดกว่าที่ผ่าน ๆ มา นอกจากนี้ทำให้ทราบถึงลำดับและปริมาณของปัจจัยทั้ง 7 ประการ อันได้แก่ การมองเห็นและทำความเข้าใจถึงความสามารถในเด็กของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยหรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่ววยให้เกิดความสนใจ การให้ความสำคัญมุ่งมั่น การใช้เวลาทุ่มเท ขยันหมั่นเพียรต่อกิจกรรมที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ เริ่มฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักเรียน การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาทันทีเมื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่มีอยู่ การได้มีโอกาสเห็นและเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดความซาบซึ้ง การสนับสนุนของบิดามารดาทั้งด้านเวลาและทุนทรัพย์ในการทำกิจกรรมของเด็กนอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่เด็กทำและปัจจัยสุดท้ายมีขั้นตอนของการประสบความสำเร็จ ที่สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลง นอกจากนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถาบันครอบครัวในการวางแผนแนวทางพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความสามารถทางการร้องเพลงให้ประสบความสำเร็จต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
2. เพื่อค้นหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ทำให้ทราบถึงอันดับและปริมาณของปัจจัยทั้ง 7 ประการที่สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลง เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับบิดามารดาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความสามารถทางการร้องเพลง ให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการทำวิจัยในเรื่องนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 โดยมีขอบเขตดังนี้

1. ประชากร

เยาวชน และบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเยาวชนทั้งหมดที่เข้าประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยที่บริษัทสยามซูบารู จำกัด ได้จัดประกวดขึ้น แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 เยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบคัดเลือกที่ 1 ประจำปี 2538 จำนวน 110 คน จากประเภทเพลงไทยสากล 40 คน เพลงไทยลูกทุ่ง 40 คน และเพลงสากล 30 คน

1.2 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเยาวชนจากข้อ 1.1

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 เยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 ประจำปี 2538 จำนวน 90 คน จากประเภทเพลงไทยสากล เพลงไทยลูกทุ่ง ประเภทละ 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ส่วนเยาวชนจากประเภทเพลงสากลนำมาศึกษาทั้งหมด 30 คน

2.2 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเยาวชนจากข้อ 2.1

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของความสามารถทางการร้องเพลง 7

ประการ ได้แก่

- 1) การมองเห็นและทำความเข้าใจถึงความสามารถในเด็ก
ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง
- 2) โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัย หรือ
มีสภาพแวดล้อมที่ยั่วให้เกิดความสนใจ
- 3) การให้ความสำคัญ มุ่งมั่น การใช้เวลาทุ่มเท ขยันหมั่นเพียร
ต่อกิจกรรมที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ เริ่มฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักเรียน
- 4) การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาทันที เมื่อแสดงให้
เห็นถึงความสามารถที่ตนมีอยู่
- 5) การได้มีโอกาสเห็น และเฝ้าสังเกตกระบวนการของ
กิจกรรม และลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดความซาบซึ้ง
- 6) การสนับสนุนของบิดามารดาทั้งด้านเวลาและทุนทรัพย์
ในการทำกิจกรรมของเด็ก นอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่เด็กทำ
- 7) การมีขั้นตอนของการประสบความสำเร็จ

2.1.2 ตัวแปรจำแนกกลุ่ม ได้แก่

- 1) ประเภทเพลง
- 2) เพศของเยาวชน
- 3) ระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง
- 4) รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเป็นเลิศทางการร้องเพลง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเป็นเลิศทางการร้องเพลง หมายถึง คะแนนที่ผู้ชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบคัดเลือกที่ 1 จากการประกวดร้องเพลงชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 จากคณะกรรมการผู้ตัดสินที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการจัดประกวด

2. ปัจจัย หมายถึง องค์ประกอบที่นำไปสู่ความสำเร็จของความสามารถทางด้านการร้องเพลง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่ทำให้เด็กมีความสามารถทางการร้องเพลง ที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาในงานวิจัยนี้ โดยศึกษาตามผลของแนวคิดในการพัฒนาความสามารถพิเศษของบลูม 7 ประการ ได้แก่

2.1 การมองเห็น และทำความเข้าใจถึงความสามารถในเด็ก ของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หมายถึง การที่บิดามารดาไม่ได้มีการวางแผนหรือตั้งใจที่จะให้ลูกมีความสามารถทางการร้องเพลงไว้ก่อน เพียงแต่ทำความเข้าใจความคิดและความสามารถที่เด็กมีอยู่ เพื่อจะส่งเสริมได้ถูก

2.2 โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัย หรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่ววยให้เกิดความสนใจ หมายถึง การที่เด็กมีความสามารถทางการร้องเพลงมักมีประสบการณ์นั้น ๆ มาตั้งแต่เด็ก หรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่ววยให้เกิดความสนใจในการร้องเพลง

2.3 การให้ความสำคัญ มุ่งมั่น การใช้เวลาทุ่มเท ขยันหมั่นเพียรต่อกิจกรรมที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ เริ่มฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักเรียน หมายถึง การที่เด็กที่มีความสามารถทางการร้องเพลงจะเห็นว่าการร้องเพลงมีความสำคัญ มุ่งมั่นจะเป็นนักเรียน ขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อมร้องเพลงตั้งแต่เป็นนักเรียน

2.4 การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาทันทีเมื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่มีอยู่ หมายถึง การที่เด็กที่มีความสามารถทางการร้องเพลงได้รับการสนับสนุนให้แสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ เมื่อเด็กได้แสดงความสามารถให้เห็น

2.5 การได้มีโอกาสเห็น และเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรม และลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดความซาบซึ้ง หมายถึง การที่เด็กที่มีความสามารถทางการร้องเพลงได้มีโอกาสเห็น และเฝ้าสังเกตกระบวนการร้องเพลงของบุคคลอื่น และได้ลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดความซาบซึ้งถึงความยากลำบากในการร้องเพลง

2.6 การสนับสนุนของบิดามารดา ทั้งด้านเวลาและทุนทรัพย์ในการทำกิจกรรมของเด็ก นอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่เด็กทำ หมายถึง การที่บิดามารดามักจะใช้เวลา เงินลงทุน ในการสนับสนุนการฝึกหัดร้องเพลงของลูก นอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อการที่ลูกร้องเพลง

2.7 การมีขั้นตอนของการประสบความสำเร็จ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถทางการร้องเพลงจะประสบความสำเร็จนั้น ต้องปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

2.7.1 เด็กต้องเกิดความรัก สนุกสนานกับสิ่งที่เขาทำ

2.7.2 ต้องศึกษาทั้งวิธีการและกลเม็ดให้กระจ่าง

2.7.3 นำความรู้ความชำนาญมาพัฒนารูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง

3. ประเภทของเพลง หมายถึง ประเภทของเพลงที่คณะกรรมการจัดประกวดร้องเพลง ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ได้กำหนดในการประกวด ได้แก่

3.1 ประเภทเพลงไทยสากล

3.2 ประเภทเพลงไทยลูกทุ่ง

3.3 ประเภทเพลงสากล

4. ยุวชน หมายถึง ผู้สมัครเข้าประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ที่มีอายุตั้งแต่ 8 - 11 ปี (หรืออนุโลมให้ผู้ที่เกิดในระหว่างปี 2527 - 2530)

5. รอบคัดเลือก หมายถึง รอบคัดเลือกการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ที่ตัดสินโดยคณะกรรมการตัดสินที่แต่งตั้ง โดยคณะกรรมการการจัดประกวด แบ่งเป็น 4 รอบ ได้แก่

5.1 รอบคัดเลือกที่ 1 หมายถึง ยุวชนที่ผ่านเกณฑ์การฟังเสียงร้องจากเทป โดยคณะกรรมการวิชาการด้านดนตรีจะพิจารณาเฉพาะน้ำเสียง ภาษา และจังหวะ ซึ่งจะคัดเลือกจากเทปที่ส่งเข้าประกวดเหลือไว้เพียงประเภทของเพลงไทยสากล 40 คน เพลงไทยลูกทุ่ง 40 คน ส่วนเพลงสากลมียุวชนผ่านเพียง 30 คน

5.2 รอบคัดเลือกที่ 2 หมายถึง ยุวชนที่ผ่านเกณฑ์การแสดงต่อหน้าคณะกรรมการ โดยต้องมาขับร้องเพลงที่ส่งเข้าประกวดต่อหน้าคณะกรรมการวิชาการด้านดนตรี ซึ่งในรอบนี้คณะกรรมการจะพิจารณาน้ำเสียง ภาษา จังหวะ และลีลาประกอบ โดยไม่คำนึงถึงเครื่องแต่งกายแต่อย่างใด และจะคัดเลือกผู้ผ่านเข้ารอบรองชนะเลิศประเภทของเพลงละ 20 คน

5.3 รอบรองชนะเลิศ หมายถึง ยุวชนที่ผ่านเกณฑ์การร้องเพลงโดยเลือกเพลงจากที่คณะกรรมการกำหนดให้ 1 เพลง ซึ่งจะต้องไม่ซ้ำกับเพลงที่เลือกร้องในรอบคัดเลือกจากเทป และจะต้องมาขับร้องเพลงที่เลือกนี้ โดยใช้เทปดนตรีบรรเลงที่คณะกรรมการเตรียมไว้ให้ต่อหน้าคณะกรรมการวิชาการด้านดนตรี และจะคัดเลือกผู้ผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศประเภทของเพลงละ 7 คน

5.4 รอบชิงชนะเลิศ หมายถึง ยุวชนที่ผ่านเกณฑ์การร้องเพลงโดยเลือกเพลงใหม่ตามที่ตนเองถนัดต่อหน้าคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีวงดนตรี วิรัช ออร์เคสตรา บรรเลงประกอบ และจะคัดเลือกยุวชนที่เป็นนักร้องยอดเยี่ยม และนักร้องดีเด่น ประเภทของเพลงละ 1 และ 2 ตำแหน่ง ตามลำดับ

6. อันดับนักร้อง หมายถึง การตัดสินตำแหน่งของคณะกรรมการการตัดสินการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ที่ผู้วิจัยจัดอันดับไว้ ได้แก่

- 6.1 อันดับที่ 1 ยวชนที่ได้รับตำแหน่งนักร้องยอดเยี่ยม และนักร้องดีเด่น
- 6.2 อันดับที่ 2 ยวชนที่ไม่ได้อันดับที่ 1 แต่ผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศ
- 6.3 อันดับที่ 3 ยวชนที่ไม่ได้อันดับที่ 1 และ 2 แต่ผ่านเข้ารอบรองชนะเลิศ
- 6.4 อันดับที่ 4 ยวชนที่ไม่ได้อันดับที่ 1 2 และ 3 แต่ผ่านเข้ารอบคัดเลือกที่ 2
- 6.5 อันดับที่ 5 ยวชนที่ไม่ได้อันดับที่ 1 2 3 และ 4 แต่ผ่านเข้ารอบคัดเลือกที่ 1

7. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กและทำหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ผู้สมัครเข้าประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ที่มีอายุตั้งแต่ 8 - 11 ปี (หรืออนุโลมให้ผู้ที่เกิดในระหว่างปี 2527 - 2530)

8. ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หมายถึง การศึกษาสูงสุดของบิดามารดาแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

9. รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หมายถึง รายได้รวมที่ครอบครัวได้รับในแต่ละเดือนรวมกัน แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ผู้วิจัยได้รวบรวมและเรียงลำดับ ดังนี้

1. ความหมายของเด็กปัญญาเลิศ
2. ความหมายของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
3. ลักษณะและลักษณะนิสัยของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางดนตรี
4. วิธีหาแววของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางดนตรี
5. ลักษณะเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางดนตรี
6. หลักเกณฑ์การประกวดร้องเพลงยุวชน ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทาน สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538
7. พัฒนาการทางดนตรีหรือการร้องเพลง
8. ปัจจัยสู่ความสำเร็จของความสามารถทางด้านการร้องเพลง

ความหมายของเด็กปัญญาเลิศ

คำว่าเด็กปัญญาเลิศ (Gifted Child) มีนักวิชาการให้ความหมายไว้มากมาย ทั้งในลักษณะที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาวิจัย ประสบการณ์ และเป็นที่น่าสังเกตว่า โดยส่วนใหญ่แล้วลักษณะของเด็กปัญญาเลิศจะสามารถมองเห็นได้ตั้งแต่

เยาว์วัย และเมื่อเติบโตขึ้นมา ความเป็นปัญญาเลิศจะถูกบดบังด้วยองค์ประกอบจากสังคมมากมาย ทั้งจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา กลุ่มเพื่อน หรือแม้แต่กลุ่มอาชีพ หรือแม้แต่สภาพแวดล้อมที่ยับยั้งการพัฒนาความสามารถ ดังนั้น การทราบความหมายของเด็กปัญญาเลิศ จึงพอจะเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ตระหนักถึงความสามารถของเด็กเหล่านั้นได้ ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้

สมณฑา พรหมบุญและคณะ (2538 อ้างอิงมาจาก Ross. 1993) ได้ให้ความหมายของเด็กปัญญาเลิศ (Gifted) ว่าเด็กที่มีความสามารถเฉพาะทาง (Talented) หมายถึง "เด็กและเยาวชนที่แสดงออกถึงความสามารถอันโดดเด่น หรือแสดงให้เห็นถึงศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาความสามารถได้อย่างเป็นที่ประจักษ์ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเด็กอื่น ๆ ที่มีอายุระดับเดียวกัน สภาพแวดล้อมหรือประสบการณ์ระดับเดียวกัน ในด้านสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ศิลปะ และดนตรี การเป็นผู้นำ ทางทักษะกลไกและกีฬา และความสามารถทางการเรียน หรือทางวิชาการสาขาใดสาขาหนึ่ง"

เฟลจเลอร์ และบิช (Fleigler and Bish. 1959 : 409) ได้อธิบายความหมายของเด็กปัญญาเลิศไว้ว่า เป็นเด็กที่มีระดับสติปัญญาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีอยู่ประมาณร้อยละ 15 - 20 ของกลุ่มนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งมีผลการเรียนดีเป็นพิเศษในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เครื่องจักรกล ศิลปะ ภาษา ดนตรี ความเป็นผู้นำ ตลอดจนมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากันได้กับสภาพแวดล้อมและสังคม แต่ เทอร์แมน (สุชา จันทรเฒ. 2525 : 11 - 25 ; อ้างอิงมาจาก Terman. 1959) กลับให้ความหมายของเด็กปัญญาเลิศไว้ว่า เป็นเด็กที่มีระดับสติปัญญาจากแบบวัดของ แสตนฟอร์ด-บินเน็ต (Stanford - Binet Intelligence Scale) ตั้งแต่ 140 ขึ้นไป โดยเขาสันนิษฐานว่า ความเป็นปัญญาเลิศเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันโดยตรงกับระดับสติปัญญา

ซึ่งสอดคล้องกับ เรนซูรี่ (Renzulli. 1977 : 512 - 518) ผู้ที่มีชื่อเสียง จากทฤษฎีสามสามห่วง (The Renzulli Enrichment Triad Model) ที่ได้ให้ความหมาย ของความเป็นปัญญาเลิศไว้ว่า เป็นเด็กที่มีความสามารถสูงกว่าปกติ มีความมุ่งมั่นต่อ งาน และมีความคิดสร้างสรรค์เหนือเด็กปกติ

จากการศึกษาดังกล่าว ทำให้สรุปถึงความหมายของปัญญาเลิศ (Giftedness) ว่า มีพัฒนาการที่กว้างขึ้น จากการพิจารณาระดับสติปัญญาเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ได้มีการนำ ความสามารถพิเศษ หรือความถนัดเฉพาะด้านเข้ามาร่วมพิจารณาด้วยจนทำให้เกิดศัพท์อีก คำหนึ่งขึ้นมาคือ "Talented" ซึ่งเด็กปัญญาเลิศ เป็นเด็กที่มีความสามารถทางสติปัญญา และ ความสามารถพิเศษเฉพาะทางอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน รวมทั้งเด็กปัญญาเลิศ แต่ละคนจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไป และอาจจะไม่ได้มีลักษณะดังกล่าวทั้งหมด ดังนั้น ใน บางกรณีที่ไม่ได้มีนักวิชาการผู้ใดกล่าวถึงเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ผู้วิจัยจะนำลักษณะของ เด็กปัญญาเลิศมากล่าวแทน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศ ทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วย พระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ต่อไป

ความหมายของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ คือ การทำความเข้าใจ ร่วมกันเกี่ยวกับความหมายของคำ คำที่ใช้เรียกเด็กที่มีความสามารถพิเศษหรือเด็กฉลาด มีหลายคำ เช่น เด็กอัจฉริยะ เด็กปรีชาญาณ เด็กเก่ง (ผดุง อารยะวิบูลย์. 2533 : 150) ซึ่งคำในภาษาอังกฤษที่ใช้ก็มีหลายคำ เช่น Gifted, Talented ซึ่งคำทั้งสองนี้ใช้กันมาก ในการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ บางคนใช้คำสองคำนี้สลับกัน เมื่อเอ่ยถึงสิ่งเดียวกัน แต่ บางคนก็ใช้ในความหมายที่แตกต่างกัน (ดวงเดือน อ่อนน่วม. 2529 : 5)

ในยุคแรกที่มีการส่งเสริมพัฒนาเด็กปัญญาเลิศ นักการศึกษาจะให้ความหมายของคำว่าเด็กปัญญาเลิศรวมกัน ระหว่างเด็กปัญญาเลิศกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ฟลิเงอร์ และบิช (Flegler and Bish. 1959 : 409) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นเด็กที่เหนือกว่าเด็กคนอื่นทางด้านสติปัญญาและความสามารถ เด็กเหล่านี้จะประสบความสำเร็จในด้านการเรียน รวมทั้งเป็นผู้ที่มีความสามารถสูงเป็นพิเศษในด้านคณิตศาสตร์ เครื่องจักรกล วิทยาศาสตร์ ภาษา ศิลปะ ดนตรี และความเป็นผู้นำ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาในสภาพแวดล้อมและสังคมได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นความหมายที่สอดคล้องกับของ ลูซิโต (ผดุง อารยะวิญญู. 2523 : 11 ; อ้างอิงมาจาก Lucito. 1963) ที่ยังให้ความหมายโดยรวม โดยให้ความหมายว่า เป็นผู้ที่มีความสามารถทางสติปัญญาในระดับสูงทั้งในด้านการคิดสร้างสรรค์ และการประเมินค่า ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะสามารถคิดสิ่งประดิษฐ์ใหม่ สามารถประเมินค่าของวัฒนธรรมและสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ถ้าเขาได้รับการศึกษาอบรมอย่างถูกต้อง

คุชฎี บริพัตร ณ ออยุธยา (2535 : 10 - 11) กล่าวถึงเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านไว้ว่า เป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านหรือเด็กที่มีความสามารถสูงทางด้านดนตรี นาฏศิลป์ รวมทั้งศิลปะ การช่างต่าง ๆ และการกีฬา และมีลักษณะหลายอย่างเช่นเดียวกับเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งตรงกับความหมายที่ ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 153) ที่ได้กล่าวว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านหรือเด็กที่มีพรสวรรค์ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถหรือความชำนาญในด้านศิลปะ ดนตรี ความเป็นผู้นำด้านช่างเทคนิค และด้านกีฬา

ดังนั้น เด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน หรือมีพรสวรรค์นั้น หมายถึง เด็กที่มีความสามารถ หรือมีทักษะในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลาย ๆ ด้าน เช่น มีความสามารถทางด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น สำหรับในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาในเด็กที่มีความสามารถทางดนตรีในเรื่องการร้องเพลงเท่านั้น

ลักษณะและลักษณะนิสัยของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางคณิต

เนื่องจาก เด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านจะมีลักษณะหลายอย่างเช่นเดียวกับเด็กปกติเลย ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะขอเสนอลักษณะของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โดยอ้างอิงจากลักษณะของเด็กปกติยามเยาว์วัย อันได้แก่ (ผดุง อารยะวิญญู. 2533 : 152 - 153)

1. ด้านภาษา พูดเก่ง ใช้ศัพท์สูง มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษามีความสามารถสื่อความหมายได้อย่างยอดเยี่ยม และอ่านหนังสือได้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือที่ใช้เรียนในระดับชั้นของตน หรือหนังสือที่ใช้เรียนในชั้นที่สูงกว่า
2. ด้านความคิดรวบยอด เป็นคนช่างสังเกต มีความจำเป็นเยี่ยม มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล สามารถเข้าใจสิ่งที่ป็นนามธรรม เช่น สามารถใช้สิ่งที่ป็นสัญลักษณ์ได้เป็นอย่างดี
3. ด้านสังคม เป็นคนใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นกันเองกับทุกคน ชอบคบค้าสมาคมกับผู้อื่น แสดงออกซึ่งความเป็นผู้นำ และมีอารมณ์ขันอย่างมีเหตุผล และเหมาะสม
4. ด้านบุคลิกภาพ มีพลังกำลังมากมายทั้งในด้านร่างกาย พลังสมอง และความคิด มีช่วงความสนใจยาว มีแรงจูงใจสูง และเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นมาเอง อีกทั้งยังมีจุดมุ่งหมายในการทำงาน และในชีวิตอีกด้วย

การที่เด็กจะสามารถพัฒนาศักยภาพทางความเป็นปกติได้เป็นอย่างดีนั้น เด็กจะต้องมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างจากเด็กปกติทั่ว ๆ ไป ได้แก่ (หม่อมดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา. 2531 : 39 - 42 และ วารีย์ ถิระจิตร. 2531 : 31 - 32)

1. ใช้ศัพท์สูงเกินวัย (Early Use of Advanced Vocabulary) เด็กจะสามารถใช้คำหลายคำ คำสูงเกินวัย และพูดประโยคยาว ๆ ได้ตั้งแต่เยาว์วัย เช่น เด็กอายุ 2 ขวบ สามารถพูดว่า "หนูเห็นหมาขนสีน้ำตาลอยู่ในสวนหลังบ้าน มันกำลังดมดอกไม้ของเราอยู่เนาะคะ" ได้ ในขณะที่เด็กปกติในวัยเดียวกันจะพูดได้เพียง "เนาะหมา" หรือ "เนาะลูกหมา" และเด็กปกติเลยก็ยังไม่สามารถพรรณนาหรือบรรยายสิ่งต่าง ๆ

โดยใช้ความรู้สึกนึกคิดสอดใส่ รู้จักใช้ภาพจน์เปรียบเปรยให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นต้นว่า "หนูมีความรู้สึกเหมือนตัวค้างที่กำลังคอยเวลาจะเป็นผีเสื้อมีปีกบินได้ยิ่งงายิ่งงั้นเลย"

2. มีตาแหลมคมรู้จักสังเกตสิ่งต่าง ๆ ได้ถี่ถ้วน และมีความอยากรู้อยากเห็น (Keen Observation and Curiosity) เด็กที่มีปัญญาเลิศ มีประสาทและความรู้สึกที่ไว และละเอียดประณีตเป็นพิเศษ มีสายตาที่แหลมคม เก็บรายละเอียดได้อย่างดีเยี่ยม ตั้งแต่เยาว์วัยทีเดียว เด็กปัญญาเลิศจะสามารถจำได้ว่า เครื่องเล่น เครื่องใช้จัดวางไว้ที่ไหนบ้าง เมื่อเล่นแล้วก็จะเก็บไว้ที่เดิมได้ถูกต้อง นอกจากนั้นยังเป็นเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นอย่างประมาธมิได้ โดยปกติแล้วส่วนใหญ่เด็กในวัยนี้จะถามผู้ใหญ่อยู่ตลอดเวลา แต่สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษจะตั้งคำถามที่ยากและแปลกใหม่ อาทิ "พระจันทร์แขวนอยู่บนท้องฟ้าได้อย่างไร" เป็นต้น

3. สามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้รวดเร็วและง่ายดาย (Quick and Easy Retention of Information) เด็กปัญญาเลิศสามารถจดจำประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมาได้อย่างง่ายดายนกว่าเด็กปกติที่ส่วนใหญ่จะลืมง่ายและไม่ได้สังเกตใส่ใจจำอะไร เป็นต้นว่า เด็กอายุ 3 - 4 ขวบ สามารถจดจำเนื้อเพลงที่ยาว ๆ และร้องจนจบได้โดยลำพัง

4. มีสมาธิดีเยี่ยม (Period of Intense Concentration) ตามปกติแล้วเด็กส่วนมากจะมีสมาธิไม่สู้ดีนัก สนใจอะไรชั่วครู่ชั่วยามเท่านั้น แต่เด็กปัญญาเลิศสามารถนั่งนิ่ง ๆ ฟังผู้ใหญ่คุยกันได้นานกว่าทำนาคี เด็กที่อยู่ในวัยเรียนจะสามารถหมกมุ่นอยู่กับงานที่ครูกำหนดให้ทำหรือหนังสือที่ครูมอบให้อ่านจนกระทั่งลืมทุกสิ่งทุกอย่าง จนไม่ได้ยินเสียงคนพูดหรือเรียก แม้หนังสือหรืองานที่ครูกำหนดให้จะสูงกว่าระดับที่ตนเรียนถึงสองชั้นเรียนก็สามารถทำได้

5. มีความสนใจกว้างและลึกซึ้ง (Wide Range of Interest) เด็กมีความสามารถพิเศษมีแรงผลักดันหรือแรงบันดาลใจให้สำรวจค้นคว้าในสิ่งที่ตนเองสนใจและเชี่ยวชาญมักจะทุ่มเทให้กับงานชิ้นหนึ่ง ๆ นานเป็นเดือน ถ้าจะมีการเป็นงานจะยอมลงทุนลงแรงให้ งานที่สำรวจค้นคว้ามักเป็นงานที่ลึกซึ้ง ซับซ้อนที่ต้องใช้ความคิด

6. สามารถเข้าใจสิ่งที่ซับซ้อนพิสดาร และเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ (Ability to Understand Complex Concepts and Relationship) เด็กปัญญาเลิศมีความสามารถที่จะเข้าใจและโยงสัมพันธ์ไปยังสิ่งอื่นได้อย่างง่ายดาย สามารถมองเห็นลักษณะที่เกี่ยวข้องกันแบบต่าง ๆ สามารถที่จะประยุกต์ใช้ความคิดความเข้าใจ โดยที่เด็กปกติในวัยเดียวกันไม่สามารถทำได้ เป็นต้นว่า เมื่อเด็กปกติมองเห็นเชือกห้อยของเส้นหนึ่งก็จะคิดแต่ว่าเชือกนี้มีประโยชน์เพียงผูกมัดหีบห่อ หรือคั่นสอเป็นเพียงเครื่องมือสำหรับขีดเขียนเท่านั้น แต่สำหรับเด็กที่มีปัญญาเฉียบแหลมจะเดาของสองสิ่งที่มีลักษณะแตกต่างกันนี้ มาผสมผสานกันเป็นเครื่องมือใช้ใหม่เช่นวงเวียน เป็นต้น นอกจากนี้แล้วเด็กปัญญาเลิศเข้าใจในนามธรรมได้ในเยาว์วัย (Precocious Understand of Abstract) เช่น เมื่อให้อธิบายความหมายของความจน เด็กปกติจะกล่าวแต่เพียงว่า "หนูก็เป็นเด็กที่หิวอยู่ตลอดเวลา นะซิคะ" แต่เด็กเก่งจะอธิบายความได้อย่างคมคายกว่านี้ อาทิ "ความจนจะมีปัญหาต่อเมื่อมีคนรวยกว่าอยู่ในสังคมเดียวกัน"

7. มีทักษะสูงในการแยกแยะแจกแจง และมีความโน้มเอียงที่จะเข้มงวดกวดขันกับตนเอง (Acute Analytical Skills and Tendency to Self - Criticism) ในขณะที่ส่วนมากเด็กปกติมีความประทับใจและถูกชักจูงให้ติดตามได้ง่าย แต่เด็กปัญญาเลิศจะมีความสามารถที่จะประเมินค่าของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเที่ยงตรง สามารถมองเห็นช่องว่างระหว่างคำพูดและการกระทำของคนทั้งปวง และไม่รีรอที่จะทัดทาน ทำทนายผู้ใหญ่หรือกฎระเบียบต่าง ๆ คำพูดที่ได้ยินอาจเป็นดังนี้ "การที่เป็นผู้ใหญ่กว่า ตัวโตกว่า ไม่ได้หมายความว่า จะเก่งกว่าเสมอไป" โดยเหตุที่มีวิริยะอุตสาหะที่จะทำอะไรทุกอย่างให้ได้ อย่างไม่มีที่ติ (Striving for Perfection) เด็กปัญญาเลิศมักจะเข้มงวดกวดขันกับตนเองเป็นที่สุด มักจะบ่นกับตนเองว่า "ทำอย่างไรฉันถึงจะขยันให้ได้มากกว่านี้" หรือ "ทำอย่างไรฉันจึงจะสอบให้ได้คะแนนสูงกว่านี้"

8. มีความคิดอ่านนอกกระเบียบแบบแผน ชอบคิดอะไรเล่นสนุก ชอบคิดทำอะไรอย่างอิสระ มีประสาทความรู้สึกนึกคิดซึ่ง ประติตว่องไวเป็นพิเศษ (Nonconformity A Sense of Playfulness, Independence and Acute Sensitivity) เด็กปัญญาเลิศมักจะมีชื่อเสียงมากเป็นพิเศษในการออกความคิดเห็นอันสมควร นอกวิदनอกรอยมีอารมณ์ขันอย่างหาที่เปรียบได้ยาก สามารถผ่อนคลายความตึงเครียดได้ทุกครั้งที่ต้องการชอบทำงานโดยอิสระ มีความรู้สึกซึ่ง ปรารถนาต่อเหตุการณ์และบุคคลอื่น ๆ สามารถที่จะเขียนรูปคนหรือจักรยานยนต์ได้ในขณะที่เด็กปกติในวัยเดียวกันยังบากบั่นมุ่งมั่นที่จะเขียนหน้าคนให้ถูกต้องโดยการใส่ตา หู จมูก และรายละเอียดอื่น ๆ ให้ครบถ้วน

9. สามารถที่จะอ่านหนังสือในระดับเดียวกับเด็กที่เรียนสูงกว่าสองชั้นเรียนเป็นอย่างน้อย (Ability to Read Two Years above grade Level) เด็กปัญญาเลิศสามารถอ่านหนังสือออกตั้งแต่ชั้นอนุบาล และอ่านออกได้เองด้วย ดังนั้น อายุของเด็กเมื่ออ่านหนังสือออกจึงมักถูกใช้เป็นเกณฑ์พิจารณา

10. ความถนัดและความสนใจพิเศษ เด็กที่มีความถนัดสูงและความสนใจในวิชาบางอย่าง เช่น คณิตศาสตร์ วาดเขียน จะเห็นแววได้ชัดตั้งแต่เยาว์วัยทีเดียว

✖ สรุปลักษณะของเด็กที่มีความสามารถพิเศษจะพูดเก่ง ใช้ศัพท์สูงเกินวัย ข้างสังเกตข้างจำ มีความอยากรู้อยากเห็น มีสมาธิดีเยี่ยม เป็นคนใจกว้าง มีอารมณ์ขันอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ยังมีพลังกำลังมากมายทั้งในด้านร่างกาย พลังสมอง และความคิด มีช่วงความสนใจยาว มีแรงจูงใจสูง และเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นมาเอง อีกทั้งยังมีจุดมุ่งหมายในการทำงานและในชีวิตอีกด้วย

วิธีหาแววเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางดนตรี

ปัจจุบัน มีเครื่องมือมากมายที่ใช้เป็นแบบวัดเพื่อหาแววเด็กที่มีความสามารถพิเศษซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้ (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2537 : 30 - 33)

1. การสังเกตจากพฤติกรรมอันโดดเด่น ถ้าหากเด็กได้แสดงออกถึงความสามารถที่ผิดจากเด็กวัยเดียวกันอย่างเด่นชัด เช่น เด็กที่แข่งประกวดชนะเลิศรางวัลใหญ่มา นับได้ว่าเป็นคนที่มีความสามารถเฉพาะทางดีเด่น จากการสำรวจพบว่า กิจกรรมที่เด็กไปร่วมจนโต้งคั่งมักจะกลายเป็นอาชีพหลักของเด็กในภายหลัง ไม่ว่าจะเป็นเทนนิส วาดรูป สนุกเกอร์ บัลเล่ย์ วิทยาศาสตร์ ร้องเพลง เด็กกลุ่มนี้ไม่จำเป็นต้องมีเครื่องมือใด ๆ มาสำรวจ เพราะมีการแสดงออกชัดเจน

2. แบบสำรวจที่แจกให้ครู บิดามารดา เด็ก เพื่อนของเด็ก เพื่อสำรวจว่าใครอยู่ในระดับที่มีความสามารถพิเศษบ้าง ซึ่งในปัจจุบัน บิดามารดาเป็นคนที่มีความรู้มากที่สุด ครูให้ข้อมูลที่ผิดพลาดน้อยมาก จึงมักจะสำรวจจากหลาย ๆ แหล่ง เพื่อนำมาพิจารณาสรุปอีกครั้งหนึ่ง

3. คะแนนแต่ละวิชา ทำให้พอทราบได้อย่างคร่าว ๆ ว่า เด็กอาจถนัด และมีความสามารถในทักษะพื้นฐานขนาดใด

4. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีมาตรฐานว่าคะแนนที่ครูใช้สอบกัน แต่ให้คำตอบประเภทเดียว ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา ซึ่งโดยปกติในโรงเรียนทั่วไปไม่ได้ใช้แบบทดสอบประเภทนี้ เพราะต้องมีผู้เชี่ยวชาญ หรือนักทดสอบทำขึ้นมา

5. แบบวัดสติปัญญา แบบวัดประเภทนี้มีคนเชื่อถือกันมากกว่าเป็นเครื่องมือตัดสินเด็กว่าใครเป็นเด็กเก่งและใครเป็นเด็กอ่อน

6. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากแบบวัดสติปัญญา แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และข้อมูลจากโรงเรียนไม่ได้ช่วยวัดความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ จึงมีผู้คิดสร้างแบบวัดประเภทนี้มาช่วยวัดเด็ก ทำให้สามารถแยกเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านได้อีกประเภทหนึ่ง

7. แบบวัดความถนัดเฉพาะทาง เป็นแบบวัดที่พัฒนาขึ้นตามลักษณะของงานโดยเฉพาะ ใช้สำหรับวัดว่าใครมีทักษะหรือมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับเนื้อหาหรืออาชีพที่ต้องการวัดมากน้อยเพียงใด

จะเห็นได้ว่าแบบวัดต่าง ๆ มีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกัน การพิจารณาเด็กที่มีความสามารถพิเศษจึงควรพิจารณาจากข้อมูลหลาย ๆ อย่างประกอบกัน และไม่พยายามยึดเอาข้อมูลหนึ่งข้อมูลใดมาตัดสิน นอกจากกรณีเด็กที่มีความสามารถโดดเด่น ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงได้ชัดเจนที่สุด ก็ไม่ต้องใช้แบบวัดใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 154) ที่ว่าการคัดเลือกเด็กจะต้องสอดคล้องกับขบวนการที่จะตามมา ซึ่งได้แก่เป้าหมายของการศึกษา วัตถุประสงค์ การจัดหลักสูตร วิธีสอนและการประเมินผลการศึกษา และผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือกเด็กควรใช้วิธีการหลาย ๆ วิธีร่วมกัน ไม่ควรใช้วิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว ทั้งนี้เพราะว่าเด็กอาจมาจากสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการทดสอบ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะใช้แบบสำรวจแจกให้เด็กและพ่อแม่ของเด็กเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางดนตรี

เรื่องของความสามารถพิเศษเฉพาะด้านหรือที่เรียกว่า พรสวรรค์ (Talented) เป็นความสามารถที่เด่นชัดหรือศักยภาพที่โดดเด่นในด้านใดด้านหนึ่ง (ศรียา นิยมธรรม, 2535) เกี่ยวกับเรื่องนี้ มาร์ตินสัน และเทอร์แมน (Lucito, 1963 : 183 - 184 ; citing Marthinson and Terman, 1957) ได้อธิบายความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษไว้อย่างละเอียด โดยแยกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ต้องการโปรแกรมการศึกษาที่แตกต่างจากโปรแกรมปกติที่โรงเรียนจัดให้
2. ต้องการการบริการที่นอกเหนือจากปกติ
3. ต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมเฉพาะทาง
4. สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมทางบ้านดี
5. มีอารมณ์มั่นคง และสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี
6. เป็นที่ยอมรับ และเป็นที่ชื่นชมของสังคม

7. ใจร้อน เขียนหนังสือผิด ๆ ถูก ๆ มือเขียนไม่เร็วเท่าคิด
8. เป็นเด็กที่เดินเร็ว และพึ้นเร็วกว่าเด็กธรรมดา
9. ดูแลสุขภาพตัวเองได้ดี
10. มีพลังกาย และพลังความคิดมากกว่าเด็กธรรมดา
11. สิ่งแวดล้อมมีส่วนกระตุ้นให้เด็กกระโดดโลดเต้นตัวอยู่ตลอดเวลา
12. รับผิดชอบงานที่ตัวเองเลือกทำสูง
13. มุ่งมั่น และตั้งใจเป้าหมายให้ตนเองไวสูง
14. คิดและทำอะไรเกี่ยวกับความลับ ความคลุมเคลือหรือความแปลกประหลาด

ต่าง ๆ อย่างไม่เกรงกลัว

นอกจากนี้ยังมีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงของประเทศไทยได้กล่าวถึงความสามารถพิเศษเฉพาะด้านว่า เป็นลักษณะหนึ่งของผู้ที่มีปัญญาเลิศ กล่าวคือ ผู้ที่มีปัญญาเลิศจะมีความสามารถพิเศษในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลาย ๆ ด้าน เช่น ความสามารถพิเศษในด้านดนตรี ศิลปะ และวรรณคดี (ผดุง อารยะวิญญู. 2531 : 1 ; อารี สัตถะวิ. 2535 : 30) หรือความสามารถทางวิชาการเฉพาะด้าน รวมทั้งความสามารถทางการแสดงและงานฝีมือ (อุษณีย์ บริพัตร ณ อยุธยา. 2531 : 4) เช่นเดียวกับนักจิตวิทยา และนักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงความสามารถพิเศษเฉพาะด้านไว้ในนิยามของผู้ที่มีปัญญาเลิศว่า นอกจากจะมีระดับสติปัญญาสูงแล้วยังมีความสามารถพิเศษในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเครื่องดนตรีกลไก ด้านศิลปะ ด้านภาษา ด้านดนตรี ด้านความเป็นผู้นำ ด้านการสื่อสาร ด้านการตัดสินใจ ด้านการพยากรณ์ หรือด้านการวางแผน เป็นต้น (Abraham. 1957 : 24 - 27 ; Fleigler and Bish. 1959 : 409)

การ์ดเนอร์ (อุษณีย์ โพธิสุข. 2537 : 26 - 28 ; อ้างอิงมาจาก Gardner. 1973) ได้แบ่งความสามารถของคนเป็น 7 ประเภท ได้แก่

1. ทางภาษา (Linguistic) คนกลุ่มนี้เป็นนักคิดโดยใช้ภาษา ชอบอ่าน ชอบเขียน เรียนรู้ได้ดีในเรื่องภาษา จากการเห็นการจำจากเสียง

2. ทางดนตรี (Musical) เป็นคนที่ชอบฟัง ทำเสียงเพลง มีสุนทรีย์ทางดนตรี ในรูปแบบต่าง ๆ พอเพลงเปิดจะมีจิตใจจดจ่อทันที เด็กกลุ่มนี้ชอบจดจำด้วยเสียงเพลง
 3. ทางความคิดและเหตุผลและแบบนักคณิตศาสตร์ (Logical - Mathematic) เป็นคนชอบคิดแบบใช้เหตุผล สร้างความคิด สรุปลักษณะ ปรับเปลี่ยนระบบหรือวิธีการใหม่ หาทางควบคุมระเบียบต่าง ๆ ชอบกิจกรรมลับสมองประลองปัญญา เกมกลต่าง ๆ เกมที่ใช้ความคิด สนุกสนานกับการเล่นคอมพิวเตอร์
 4. ทางเรื่องทิศทาง (Spatial) เป็นคนที่จินตนาการเป็นรูปภาพ ชอบใช้เวลาวาดภาพ ออกแบบสิ่งต่าง ๆ ชอบเล่นก่อสร้าง เล่นเครื่องจักรเครื่องยนต์
 5. ทางการกีฬาและการใช้กล้ามเนื้อต่าง ๆ (Bodily Kinesthetic) มีความสามารถทางกีฬา เต้นรำ เต้นกิจกรรมเข้าจังหวะ ชอบเย็บปักถักร้อย หรือสลักสิ่งต่าง ๆ อาจชอบงานพิมพ์ดีด
 6. ทางเรื่องมนุษยสัมพันธ์ (Interactional) เป็นคนที่เข้าใจคน เป็นผู้นำ ตัดสินใจแก้ปัญหาขัดแย้ง ควบคุมคนอื่นได้ดี
 7. ทางเรื่องจิตและความคิด (Interpersonal) เป็นคนที่มีความลุ่มลึกทางเรื่องจิตของตน ความรู้สึกของตน ชอบคิดฝัน สร้างความคิดจินตนาการ
- ลักษณะของผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการร้องเพลงนั้นไม่ได้มีผู้กล่าวถึงโดยตรง แต่มีลักษณะที่เกี่ยวข้องคือ ความสามารถพิเศษทางด้านดนตรี (Musical Talent) ศรียา นิยมธรรม. (2535) กล่าวว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านดนตรี (Musical Talent) จะเป็นเด็กที่ตอบสนองต่อจังหวะและทำนองเพลงมากกว่าคนอื่น ๆ สามารถร้องเพลงและเล่นดนตรีได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์เสียงดนตรีขึ้นใหม่ สามารถใช้เสียงดนตรีแสดงความรู้สึกและประสบการณ์ของตน อีกทั้งยังมีความเพลิดเพลินกับการร่วมร้องเพลงกับผู้อื่นหรือร้องเพลงเป็นกลุ่มด้วย

สรุปลักษณะเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านหรือที่เรียกพรสวรรค์ เป็นความสามารถที่เด่นชัดหรือศักยภาพที่โดดเด่นในด้านใดด้านหนึ่ง นอกจากจะมีระดับสติปัญญาสูงแล้ว เช่น ด้านศิลปะ ด้านภาษา ด้านดนตรี เป็นต้น สำหรับลักษณะของผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการร้องเพลง ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษานั้นไม่มีผู้ใดกล่าวถึงโดยตรง แต่มีลักษณะที่เกี่ยวข้องคือ ความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีซึ่งจะเป็นเด็กที่ตอบสนองต่อจังหวะและทำนองเพลงมากกว่าคนอื่น ๆ สามารถร้องเพลงและเล่นดนตรีได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์เสียงดนตรีขึ้นใหม่ สามารถใช้เสียงดนตรีแสดงความรู้สึกและประสบการณ์ของตน อีกทั้งยังมีความเพลิดเพลินกับการร่วมร้องเพลงกับผู้อื่นหรือร้องเพลงเป็นกลุ่มด้วย

หลักเกณฑ์การประกวดร้องเพลงเยาวชน ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยถ้วยพระราชทาน

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538

คณะกรรมการจัดการประกวดร้องเพลงเยาวชน ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ร่วมกับ บริษัท สยามซูบาร์ จำกัด สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ และสถานวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. จัดการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2538 ถึงวันที่ 10 กันยายน 2538 ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อส่งเสริมการแสดงออกซึ่งความสามารถในการร้องเพลงและการแสดงบนเวที

1.2 เพื่อพัฒนาการร้องเพลงและการแสดงบนเวทีให้มีมาตรฐาน

1.3 เพื่อยกระดับค่านิยมของเยาวชนและประชาชนที่มีต่ออาชีพร้องเพลง

2. หลักเกณฑ์การสมัคร

2.1 สมัครได้เฉพาะนักเรียนเดี่ยวเท่านั้น

2.2 ผู้สมัครมีสิทธิเลือกเข้าประกวดร้องเพลงได้เพียง 1 ประเภท ในประเภทเพลง 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทของเพลงไทยสากล ประเภทเพลงไทยลูกทุ่ง และประเภทเพลงสากล (ภาษาอังกฤษ)

2.3 ผู้สมัครต้องกรอกใบสมัครให้สมบูรณ์ โดยมีหลักฐานประกอบตามที่ระบุไว้ในข้อ 6

3. คุณสมบัติของผู้สมัคร

3.1 ผู้สมัครมีอายุตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป และไม่เกิน 11 ปี (หรืออนุโลมให้ผู้ที่เกิดในระหว่างปี พ.ศ.2527-2530)

3.2 ผู้สมัครต้องมีสัญชาติไทย

3.3 ผู้สมัครต้องไม่มีสัญญาจ้างหรือผูกพันกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด นับจากวันปิดรับสมัคร ในการกระทำอันได้แก่

- บันทึกแผ่นเสียง แถบบันทึกเสียง และบันทึกภาพ
- แสดงภาพยนตร์หรือโทรทัศน์หรือวิทยุ หรือการแสดงต่าง ๆ หรือโฆษณา ฯลฯ

โฆษณา ฯลฯ

3.4 ผู้สมัครต้องมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ ไม่เป็นคนพิการ และไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือโรคที่สังคมรังเกียจ

3.5 เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพเหมาะสมในการเป็นนักร้องที่ดี

3.6 สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการประกวดร้องเพลงเยาวชน ตลอดจนระยะเวลาการประกวด

4. คุณสมบัติของผู้สนับสนุน

4.1 มีความสัมพันธ์กับผู้สมัครเป็น

- บิดา มารดา หรือผู้ปกครองโดยชอบธรรม หรือ
- ครูในโรงเรียนที่ผู้สมัครกำลังศึกษาอยู่ในภาคปกติ

4.2 เอาใจใส่ดูแลผู้ที่อยู่ในความสนับสนุนอย่างจริงจัง

4.3 สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการประกวดร้องเพลงเยาวชนฯ ตลอดระยะเวลาการประกวด

5. คุณสมบัติของโรงเรียนที่มีสิทธิ์ได้รับรางวัล

5.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้สมัครกำลังศึกษาอยู่ในภาคปกติ

5.2 สนับสนุนให้ผู้สมัครเข้าประกวดร้องเพลงเยาวชนฯ ตลอดระยะเวลาการประกวด

5.3 ผู้อำนวยการ หรือครูใหญ่ หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ผู้อำนวยการแทนผู้อำนวยการหรือครูใหญ่ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการจัดการประกวดกำหนดขึ้นเป็นการเฉพาะได้

5.4 โรงเรียน 1 โรงเรียน สามารถมีผู้สมัครเข้าประกวดกี่ท่านก็ได้

หากผู้สมัคร หรือผู้สนับสนุน หรือโรงเรียน ขาดคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใดข้างต้น คณะกรรมการจัดการประกวด จะตัดสิทธิ์การประกวดของผู้สมัครทันที

6. หลักฐานประกอบการสมัคร

6.1 ใบสมัครที่กรอกสมบูรณ์ โดยมีหลักฐานประกอบดังนี้

- ลายมือชื่อบิดา มารดา หรือผู้ปกครองโดยชอบธรรม ลงนามยินยอมให้ผู้สมัครเข้าร่วมการประกวด

- ลายมือชื่อผู้สนับสนุน ลงนามรับรองการให้การสนับสนุน

- รูปถ่ายจำนวน 1 รูป (รูปสีหรือขาวดำก็ได้)

6.2 เทปคาสเซ็ทเสียงร้องของผู้สมัคร โดยไม่ต้องมีดนตรีประกอบในเพลงที่ผู้สมัครเลือกร้องเพลง ลงในหน้า A หรือหน้า 1 เพียงหน้าเดียว เพียง 1 เทปเท่านั้น และไม่ต้องระบุชื่อของผู้สมัครลงในเทป

คณะกรรมการจัดการประกวดของสภานิติบัญญัติไม่คืนเทป และเอกสารประกอบการสมัครไม่ว่ากรณีใด ๆ

7. การรับสมัคร

7.1 ผู้สมัครสามารถขอรับใบสมัครได้ที่

- กองการประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย

ถ้ายพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

- โรงเรียนมัธยมต้นทุบารุ ทุกสาขาทั่วประเทศ
- โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทุบารุ ทุกสาขาทั่วประเทศ
- ธนาคารไทยพาณิชย์ ทุกสาขาทั่วประเทศ
- ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน ทุกสาขา

7.2 ผู้สมัครสามารถสมัครด้วยตนเองในวันเวลาทำการ วันจันทร์-วันศุกร์

เวลา 09.00-17.00 น. หรือสมัครทางไปรษณีย์ลงทะเบียนโดยส่งใบสมัครพร้อมแปะเสียงร้องของผู้สมัครมาที่ กองการประกวดร้องเพลงยุวชน ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยถ้ายพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ชั้นที่ 25 เลขที่ 1 อาคารฟอร์จูนทาวน์ ถนนรัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 โทร.642-1190-4 โทรสาร 642-1194

7.3 เปิดรับสมัครตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2538 และปิดรับสมัครวันศุกร์ที่ 28 เมษายน 2538

8. การประกวดผลรอบฟังเพลงจากเทป

คณะกรรมการจัดการประกวดจะประกาศรายชื่อผู้ผ่านรอบฟังเพลงจากเทปทางหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ฉบับลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2538 และผู้สมัครที่มีรายชื่อผ่านรอบนี้จะต้องมาประชุมพร้อมกันเพื่อปฐมนิเทศในวันศุกร์ที่ 26 พฤษภาคม 2538 ตามเวลาและสถานที่ ที่จะระบุไว้ในหนังสือพิมพ์บ้านเมืองฉบับข้างต้น

หากผู้สมัครท่านใดไม่มาประชุมตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าวถือว่าผู้สมัครท่านนั้นผลลัพท์

ผลการตัดสินของคณะกรรมการทุกรอบถือเป็นเด็ดขาด

ผู้เข้าประกวด ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายอื่นเนื่องจากการเดินทาง ที่พัก และอาหาร
ด้วยตนเอง

9. รางวัล

รางวัลร้องเพลงยอดเยี่ยม จำนวน 3 รางวัล (ประเภทละ 1 รางวัล)

- ถ้วยพระราชทานจากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
- ทุนการศึกษามูลค่า 80,000 บาท
- ตั๋วเครื่องบินไป-กลับ กรุงเทพฯ - ชื่องกง จำนวน 2 ที่นั่ง
- ทัศนศึกษาที่ประเทศชื่องกง

รางวัลผู้สนับสนุนร้องเพลงยอดเยี่ยม จำนวน 3 รางวัล (ประเภทละ

1 รางวัล)

- โล่รางวัลประกาศเกียรติคุณ
- รางวัลเงินสดมูลค่า 20,000 บาท

รางวัลโรงเรียนของนักเรียนยอดเยี่ยม จำนวน 3 รางวัล (ประเภทละ 1 รางวัล)

- โล่รางวัลประกาศเกียรติคุณ
- รถจักรยานยนต์ยามาฮา จากบริษัท สยามยามาฮา จำกัด
- อุปกรณ์การศึกษามูลค่า 40,000 บาท

รางวัลนักเรียนดีเด่น จำนวน 6 รางวัล (ประเภทละ 2 รางวัล)

- โล่รางวัลเกียรติคุณ SUBARU JUNIOR AWARD
- ทุนการศึกษามูลค่า 40,000 บาท
- ตั๋วเครื่องบินไป-กลับ กรุงเทพฯ - ชื่องกง จำนวน 2 ที่นั่ง
- ทัศนศึกษาที่ประเทศชื่องกง

รางวัลผู้สนับสนุนนักเรียนดีเด่น จำนวน 6 รางวัล (ประเภทละ 2 รางวัล)

- โล่รางวัลประกาศเกียรติคุณ

- รางวัลเงินสดมูลค่า 10,000 บาท

รางวัลโรงเรียนของนักเรียนดีเด่น จำนวน 6 รางวัล (ประเภทละ 2 รางวัล)

- โล่รางวัลประกาศเกียรติคุณ

- รถจักรยานยนต์ยามาฮา จากบริษัท สยามยามาฮา จำกัด

พัฒนาการทางดนตรีหรือทางการร้องเพลง (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2537 : 143-144)

จากการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เราพบว่าเด็กแต่ละช่วงวัยมีพัฒนาการทางดนตรีขึ้นอยู่กับวัยเพราะขีดความสามารถทางสมอง ร่างกาย ประสบการณ์ ฯลฯ มีการแบ่งช่วงอายุคร่าว ๆ ที่จะเห็นชัดว่าเด็กแต่ละช่วงวัยแตกต่างกันคือ

0 - 6 ขวบ เด็กอายุ 2 ขวบสามารถร้องเพลงเป็นท่อนสั้น ๆ อาจผิดเสียง พอสามขวบก็อาจร้องได้ทั้งเพลง สักขวบก็ร้องถูกจังหวะจะโคนทั้งเนื้อร้องทำนอง แต่ก็ยังไม่สามารถทำเสียงตามดนตรีได้ ถึงแม้ว่าโดยทั่วไปเด็กจะทำได้คล้อยคลึงกัน เพราะเด็กทุกคนมีดนตรีในหัวใจเป็นทุนอยู่แล้ว แต่เด็กที่สนใจหรือมีพรสวรรค์ทางดนตรีก็จะแสดงออกถึงความสนใจในเสียง ผิดกับเด็กวัยเดียวกันโดยที่พ่อแม่อาจยังไม่แน่ใจ เด็ก 5 - 6 ขวบ มีความก้าวหน้าทางดนตรีอย่างชัดเจนคิดไปจากวัยต้น ๆ วัยนี้อาจสื่อแว่ชัดเจนนี้น่าจะเป็น "ศิลปินเดี่ยว"

7 - 11 ขวบ เป็นช่วงที่พัฒนาการทางดนตรีสูงที่สุด และเด็กที่มีความเป็นเลิศทางดนตรีจะฉายแว่ชัดเจนนี้นี้ระหว่าง 6 - 10 ขวบมากที่สุด

ในระยะช่วงวัยนี้เด็กจะแสดงออกถึงความสามารถเกือบเต็มรูปแบบ เรียกว่าทั้งฟังทั้งร้อง ทั้งเต้น บางคนก้าวหน้าถึงขนาดเขียนเนื้อเพลงง่าย ๆ ได้แล้วร้องไปตามใจปรารถนา

น่าสังเกตว่าในช่วงวัยนี้เราพบเด็กผู้หญิงที่ฉายแว่ดรามามากกว่าเด็กผู้ชาย แต่เมื่อโตขึ้นก็ไม่ค่อยจะแตกต่างกันมากเท่าไรนัก

หลัง 11 ขวบ วัยนี้เป็นวัยสำคัญถึงขั้นตอนน่าจะมีโอกาสพัฒนาเป็นโมสาร์ทเต็มตัว หรือจะถูก "กัก" อยู่กับครูที่ต้อง "ซ่อม" วิชาเลขบ้าง ไวยากรณ์ภาษาบ้าง ฯลฯ เพราะ

กิจกรรมในโรงเรียนเริ่มเต็มมือ สภาพแวดล้อมทั้งบ้าน และโรงเรียน รวมทั้งความเข้าใจของพ่อแม่ที่จะสนับสนุนลูกหรือไม่ เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาอัจฉริยภาพของเด็กพวกนี้ให้โดดเด่น หรืออาจหดหายไปเช่นที่เกิดกับเด็กจำนวนมาก

วิธีการส่งเสริมความสามารถทางดนตรีหรือทางการร้องเพลง (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2537 : 144-146)

ดนตรีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กทุกคน เพราะเป็นเสมือนน้ำทิพย์ที่บ่มเพาะสมองให้งอกงาม และเพิ่มพลังแห่งจินตนาการ ซึ่งหลายคนเชื่อว่าเป็นวิธีเพาะบ่มญาณปัญญา (Intuition) อันวิเศษ ดังนั้นหลักสูตรการดนตรีที่สร้างสรรค์ควรจะถูกฝึกฝนในโรงเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อจะได้เยาวชนที่มีจิตใจงดงามเจลียวฉลาดกว่าที่ผ่าน ๆ มา

สำหรับเด็กที่มีพรสวรรค์อันเป็นเลิศนั้น มีความต้องการทั้งในด้าน "ความเข้าใจ" "หลักสูตร" "ครู" และ "วิธีสอน" ที่ดีตั้งแต่เยาว์วัย

ดังนั้นศิลปินหลายท่านที่โด่งดังและประสบความสำเร็จมากมายหลายท่านก็ด้วยการเพียรพยายามฝึกฝนมองศิลปินเป็นปรมาจารย์

บุคคลที่มีชื่อเสียงสร้างสรรค์ผลงาน ได้เห็นขั้นตอนการทำงาน ได้ซึมซับจิตและวิญญาณของศิลปินนั้น ๆ ซึ่งเป็นวิธีที่ได้ผลมากที่สุดวิธีหนึ่ง เพราะกว่าจะเป็นผลงานอันยิ่งใหญ่ให้เราเห็นได้ชื่นชมกันนั้น จะต้องถูกแก้ไขซ้ำแล้วซ้ำอีก ดังเช่น ผ้าใบหลายผืน กระดาษโน้ตเพลงหลายแผ่นอาจถูกฉีก ถูกแก้ ถูกเปลี่ยน ความขัดใจ ไม่ได้ตั้งใจ ความโกรธและการแก้ปัญหาก็เป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังผลงานทุกชิ้น นอกจากนี้คำแนะนำที่ถูกจ้องหว่านจะโดนของพ่อแม่ผู้ปกครองและครูจะเป็นบันไดให้เด็กได้ไต่เต้าไปสู่พัฒนาการที่สูงขึ้น เช่น

๑. จึงควรวหาโอกาสให้เด็กได้สัมผัสกับสิ่งที่สนใจ เช่น ชมการแสดงคอนเสิร์ตดี ๆ จินตลีลาดี ๆ ฯลฯ ตลอดจนการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ทำให้สมอง กล้ามเนื้อประสาท ความจำทุกระบบสมบูรณ์ และตอบสนองการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งเป็นเรื่องจำเป็นของอัจฉริยบุคคลค่านนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของความสามารถทางด้านการร้องเพลง

ในระยะแรก คนฉลาด คนเก่ง หรือความเป็นปัญญาเลิศ คือ คนมี ไอ.คิว.สูง ซึ่งเป็นความเชื่อที่แพร่กระจายไปทั่วโลก เพราะการใช้การทดสอบ ไอ.คิว. เป็นการตัดสินความเป็นปัญญาเลิศของคน ทำให้เด็กปัญญาเลิศถูกคัดเข้าเรียนในโรงเรียนสอนคนปัญญาอ่อนมาก ในระยะต่อมาได้วิวัฒนาการก้าวหน้ามากขึ้น ได้มีการค้นคว้าวิจัยที่สำคัญ ๆ ทำให้ทราบว่ามนุษย์มีความสามารถหลายด้าน ไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางสติปัญญาก็ได้

เป็นที่เชื่อได้ว่ามีปัจจัยหลายประการที่จะนำความสำเร็จของเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ไปสู่ความสำเร็จได้ คือ ปัจจัยที่คนมักกล่าวได้แก่ กรรมพันธุ์ สภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู ลักษณะของเด็ก แต่อย่างไรก็ตามยังไม่มียานวิจัยที่สนับสนุนปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของเด็กที่มีความสามารถทางด้านการร้องเพลง มีแต่เพียงงานวิจัยที่สอดคล้องพ้องกันกล่าวได้ว่า อาทิ บลูม (Bloom, 1985) ที่ได้วิจัยถึงปัจจัยร่วมในความสำเร็จของนักกีฬาเหรียญทองโอลิมปิก ซึ่งเขาพบว่า การฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอไม่น้อยกว่า 10 ปี มีบิดามารดาหรือครูให้การสนับสนุน ลักษณะนิสัยที่มุ่งมั่นต่อการเป็นนักกีฬา และอื่น ๆ เป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการบรรลุความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ เพรสซีย์ (Pressey, 1964 : 123 - 129) ที่ได้ศึกษาชีวิตประวัติของคนในแถบยุโรปและสหรัฐอเมริกาที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงจำนวนมาก สรุปผลการศึกษได้ถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการเกื้อหนุนความสามารถ ได้แก่ โอกาสที่จะพัฒนาความสามารถตั้งแต่เยาว์วัย โดยความสนับสนุนจากครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ได้รับการแนะนำสั่งสอน ได้มีโอกาสฝึกฝนความสามารถเฉพาะด้านที่ตนมีความสามารถอย่างสม่ำเสมอจนก้าวหน้า มีโอกาสสนทนากับคนที่มีความสามารถทางด้านนั้น ได้แสดงออกซึ่งความสามารถที่ตนเองมีอยู่อย่างทำทนาย และตัวเองพยายามหาโอกาสแสดงความสามารถให้เป็นที่ยอมรับ

นอกจากนี้ บลูม (Bloom, 1985 : 1 - 67) ได้ศึกษาประวัติพฤติกรรม และข้อมูลต่างที่เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์จากบุคคลใน 6 สาขาที่ได้รับการยกย่องว่ามี

ความสามารถสูงจากประชาชนทั่วไป ได้แก่ นักแกะสลักปฏิมากรรม นักวิจัยทางคณิตศาสตร์ นักเปียโน นักวิจัยทางประสาทศึกษา นักว่ายน้ำเหรียญทองโอลิมปิก นักเทนนิสระดับแชมป์เปี้ยน ที่มีอายุไม่เกิน 35 ปี โดยสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นรายละเอียดตั้งแต่ผลการศึกษา วิธีการพัฒนาความสามารถของตนเอง ไปจนถึงการสนับสนุนจากแหล่งต่าง ๆ เป็น เวลา 5 ปี ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ กลุ่มตัวอย่างใน 6 สาขา บิคารมาตา ครู ผู้ฝึกสอน เพื่อน และคนที่เกี่ยวข้อง ที่เขาคิดว่าอาจมีผลต่อการบรรลุความสำเร็จของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บข้อมูลที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับ 1) การอบรมเลี้ยงดูในระยะเริ่มแรก 2) บทบาททางครอบครัวที่ให้การสนับสนุนความสามารถ 3) ลักษณะและขั้นตอนการแนะนำ 4) แรงบันดาลใจที่สำคัญต่อความสามารถ 5) ปริมาณในการฝึกฝน ลงทุนให้กับกิจกรรม 6) ปัจจัยอื่น ๆ ที่น่าจะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถ 7) วิธีการพัฒนานิสัย ความสนใจและความเชื่อมั่นจากการศึกษา พบว่า

1. บิคารมาตาไม่ได้มีการวางแผนหรือตั้งใจไว้ก่อน เพียงแต่ทำความเข้าใจ ความคิดและความสามารถที่เด็กมีอยู่ เพื่อจะส่งเสริมได้ถูก ไม่เช่นนั้นจะเป็นการบังคับเด็กมากเกินไป ซึ่งอาจจะได้ผลตรงกันข้าม
2. คนที่มีความสามารถพิเศษมักมีประสบการณ์นั้น ๆ มาตั้งแต่เด็ก หรือมีสภาพแวดล้อมที่ช่วยทำให้เกิดความสนใจ
3. ให้ความสำคัญ มุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียรต่อกิจกรรมที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ เริ่มฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักเรียน
4. ได้รับการสนับสนุนจากบิคารมาตาทันที เมื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่ตนเองมีอยู่
5. ได้มีโอกาสเห็นและเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรม ได้ลงมือปฏิบัติจริง จนเกิดความซาบซึ้งถึงความยากลำบากในการทำกิจกรรม
6. บิคารมาตามักจะให้เวลา เงินลงทุนในการสนับสนุนกิจกรรมของลูก นอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่ลูกทำ

7. ขั้นตอนของการประสบความสำเร็จ ได้แก่

7.1 เด็กต้องเกิดความรัก สนุกสนานกับสิ่งที่เขาทำ

7.2 ต้องศึกษาทั้งวิธีการและกลเม็ดให้กระจ่าง

7.3 นำความรู้ความชำนาญมาพัฒนารูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง

แต่อย่างไรก็ดี ได้มีเอกสารและงานวิจัยที่ได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งผลต่อการพัฒนาพรสวรรค์ของเด็ก อาทิ ประมวลย ติคคินสัน (2532 : 213 - 216) ที่ได้กล่าวว่า บิดามารดาควรปฏิบัติตน เพื่อจะส่งเสริมให้ลูกมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพของเขาเอง ดังนี้

1. ความอุทิศตน บิดามารดาควรมีเวลาเพื่อลูกอย่างเต็มที่ทั้งนี้หมายถึงคุณภาพของเวลาที่ใช้ไปเพื่อลูก ไม่ใช่เพียงแค่ปริมาณเท่านั้น
2. มีจุดมุ่งหมายสูงส่งเพื่อลูก แต่ต้องไม่เคี่ยวเข็ญหรือผลักดัน หากใช้วิธีชักจูงและกระตุ้นประคับประคองมากกว่า
3. ช่างสังเกตถ้อยคำ บิดามารดาเห็นความสามารถของเด็กก่อนผู้อื่น และให้การสนับสนุนส่งเสริมทั้งทางที่
4. ใช้สามัญสำนึกในการเลี้ยงดู ไม่จำเป็นต้องไปปรึกษาหาคำแนะนำจากผู้ใดเป็นพิเศษ หรือเอาอย่างใคร นับว่าได้อาศัยศิลปะการเลี้ยงดูซึ่งต่างคนต่างมีอยู่ แสดงว่าประกอบด้วยความคิดหย่อน รู้จักตัดแปลงให้เหมาะสม
5. ปลูกฝังวินัยเพื่อความเป็นอิสระแก่ตนเองให้ลูก อย่าให้ทำอะไรตามใจตนเอง โดยอาศัยความมีสติปัญญาสูง

ประการสำคัญ บิดามารดาต้องเป็นตัวอย่างในทางที่ดี มีอารมณ์ขัน มีการให้อภัย มีใจเมตตากรุณา แสวงหาความสุขง่ายๆ ๗ เคารพกฎหมาย เป็นคนมีประโยชน์แก่สังคม และประมวล ติคคินสัน (2532 : 243, 252) ยังได้กล่าวถึงหน้าที่ของบิดามารดาในการอบรมเลี้ยงดูว่า เป็นการเลี้ยงดูลูกให้เจริญเติบโตทั้งกายและใจ การคาดหวังว่าลูกจักเจริญก้าวหน้าสมปรารถนา บิดามารดาต้องเอาใจใส่ให้ความเมตตาปรานี ดังต่อไปนี้

1. ใช้เวลาอันมีคุณภาพกับลูกด้วยความสนุกสนานและชื่นชม
2. ในวัยทารกให้มีการอุ้มชู ไกวเปลแก่วงล้อ และพูดคุยกับลูกอยู่เสมอ แม้ว่าลูกยังไม่เข้าใจก็ตาม การสนทนากับลูกนั้นเริ่มตั้งแต่การประสานสายตา ยิ้มแย้ม หยอกล้อ แก่วงล้อ ซึ่งมีผลการวิจัยมากมายบ่งชี้ว่าการสนทนาทำให้เด็กพัฒนาการได้สูงตามศักยภาพที่ตัวเด็กมีอยู่ และผลการศึกษาทั้งในญี่ปุ่นและสก็อตแลนด์ พบว่า ทารกแรกเกิดคุ้นเคยกับภาษาที่มารดาสนทนาด้วยตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา
3. ในวัยเริ่มหัดเดิน ควรพูดจาให้กำลังใจ ส่งเสริมให้ทำดี ชมเชยในสิ่งที่เด็กแสดงความสามารถ ความมีมารยาทงาม ความช่วยเหลือผู้อื่น ฯลฯ ไม่ใช่เพียงแต่ชมว่าเป็นเด็กดี ต้องให้คำชมเชยเจาะจงลงไป
4. เมื่อเติบโตขึ้น มอบความรับผิดชอบให้ลูกแสดงความสามารถของตน ตามวัย ให้เด็กรู้สึกว่าเป็นคนมีประโยชน์ ไม่ว่าจะอายุยังน้อยสักเพียงใดก็ตาม เด็กอยากแสดงว่าตนมีความสามารถในสายตาของบิดามารดาเสมอ
5. แสดงความยกย่องเป็นตัวอย่าง ตั้งใจฟังความคิดเห็นของเด็ก เอาใจใส่สนใจว่าเด็กรู้สึกอย่างไร ไม่ลบหลู่ความคิดของเด็ก
6. สอนให้มึนริยาดี ให้มีมารยาท รู้จักเกรงใจผู้อื่น มีสัมมาคารวะต่อผู้อื่นอาวุโส ต้องค่อย ๆ สอนไปตั้งแต่เด็ก อย่าคิดว่าการพูดเยาะเย้ยในเด็กเล็กไม่เป็นไร ให้เหตุผลต่อการห้ามปราม ไม่ใช่สั่งว่าให้ฟังผู้ใหญ่เท่านั้น การสอนวินัยต้องให้เหตุผลเสมอ เปิดโอกาสให้เด็กมีทางเลือก เด็กอ่านความคิดของผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเราคิดไว้มาก

ในการอบรมเลี้ยงดูนั้น ในเรื่องของอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางบ้าน โอสซิวสกี และคนอื่น ๆ (ศรียา นิยมธรรม. 2531 : 16) ได้ศึกษาวิจัยถึง อิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางบ้านต่อพัฒนาการความสามารถเฉพาะทางของเด็ก โดยการสำรวจสภาพของครอบครัว บรรยายภาสในครอบครัว สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของครอบครัว ค่านิยมของบิดามารดาที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ และค่านิยมที่มีผลต่อการกระทำของบิดามารดา ผลการศึกษาพบว่าบรรยายภาสใน

ครอบครัว เป็นตัวแปรที่ส่งผลถึงความแตกต่างในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางความคิดสร้างสรรค์ และการศึกษาถึงโครงสร้างและสถานภาพของครอบครัวทำให้ได้ภาพซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อบทบาทของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ และปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว ความสำเร็จของเด็กที่มีความสามารถพิเศษอาจเป็นผลเนื่องมาจากอิทธิพลของหลาย ๆ อย่าง

และจากหัวเรื่อง การแนะนำหนังสือดี ในจุลสาร มุลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ (ศรียา นิยมธรรม. 2530 : 26 - 30) ได้กล่าวถึงหนังสือชื่อ *Clever Children - A Parent's Guide* ซึ่งเขียนโดย ฟรีแมน (Freeman Joan) ได้เขียนเพื่อจะชี้แนะผู้ที่เป็นิตามารดาให้ทราบว่าจะสามารถสนับสนุนให้ลูก ๆ สามารถพัฒนาสติปัญญาได้ถึงจุดสูงสุดที่จะพึงพัฒนาได้อย่างไรพอสรุปได้ดังนี้

1. จงภูมิใจในลูกของท่านที่มีความก้าวหน้ามากอย่างเห็นได้ชัด แต่จงจำไว้ว่าลูกของท่านยังมีประสบการณ์ในชีวิตน้อยมาก เขายังต้องการคนเอาใจใส่
2. อย่างทำให้เครียด เมื่อท่านเหนื่อยต่อการเอาใจใส่ลูกที่ชาญฉลาดของท่านให้ปฏิบัติอย่างสบาย ๆ สนุกกับที่ได้ดูแลลูกของท่าน
3. พยายามใกล้ชิดกับลูกไว้ สันทนากับลูกเพราะการสื่อสารระหว่างบิดามารดากับลูกนั้นสำคัญมากมาตั้งแต่แรกเกิด อย่างผลัดวันไปจนกว่าเวลาและโอกาสจะไม่อำนวยท่าน
4. อย่าโอ้อวดความฉลาดของลูกโดยการเปรียบเทียบลูกของท่านกับคนอื่น โดยเฉพาะเวลาที่อยู่ต่อหน้าลูก เพราะจะเป็นการบับบังคับลูกให้ทำตามที่ท่านคุยไว้
5. พยายามทำให้ลูกของท่านสนุก ไม่เครียดอยู่กับเรื่องใดเรื่องหนึ่งตลอดเวลา ควรพาไปพักผ่อน ฟังดนตรี เล่นกีฬาบ้าง ให้โอกาสที่ลูกของท่านจะได้พบกับคนอื่นบ้าง
6. กระตุ้นให้ลูกได้ทำในสิ่งที่อยากทำจนกระทั่งสำเร็จ บิดามารดาอาจเหนื่อยที่ต้องคุยเรื่องซ้ำ ๆ จะทำให้ลูกเกิดความข้านจนพอที่จะศึกษาในเรื่องที่น่าสนใจอื่น ๆ
7. ปลอ่ยให้ลูกทำโดยอิสระ อย่าคอยตามชี้แนะให้เขาทำอย่างที่บิดามารดาต้องการ เขาอาจต้องการเวลาสำหรับการฝึกกลางวันบ้าง ก็ปลอ่ยให้เขาทำ

8. ช่วยให้ลูกของท่านค้นพบสิ่งที่เป็นความสนใจของเขาเอง โดยไม่เอาความปรารถนาของท่านไปยึดเยียดให้เขา

9. ยกย่องชมเชยลูกของท่านเมื่อเขาพยายามจะทำดีหรือทำได้ดี เพราะลูกต้องการความรู้สึกที่ปลอดภัยจากการที่ได้มั่นใจว่าท่านพร้อมที่จะให้การสนับสนุนช่วยเหลือทุกเขาตลอดเวลา

10. .เด็กฉลาดมักจะมีความฉะฉานในการเรียนรู้ศึกษาในครอบครัว อย่าพยายามขู่แก่กลัวให้กับพฤติกรรมต่อต้านสังคมของลูก

11. จงปรากฏตัวในที่ที่ลูกของท่านต้องการท่าน เพราะจะมีบางโอกาสที่ลูกต้องการความช่วยเหลือจากท่าน นอกจากนั้นแล้วให้ท่านอยู่ห่าง ๆ พอที่จะสังเกตได้ก็พอ

12. ถ้าท่านต้องการให้เด็กมีพฤติกรรมใด ให้ท่านแสดงเป็นตัวอย่าง แล้วเด็กจะเรียนรู้และปฏิบัติเอง

13. พยายามสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ลูกของท่านรักการเรียน รักการแสวงหาความรู้

14. ควรให้การส่งเสริมลูกให้มีความพยายามเพิ่มขึ้นอีก อย่าใช้วิธีผลักดัน

15. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างท่านกับโรงเรียนของลูกเอาไว้ พยายามร่วมมือสนับสนุนความพยายามของโรงเรียนทุกวิถีทาง ถ้ามีความเห็นที่แตกต่างกัน ควรแสดงความคิดเห็นกับครูเป็นการส่วนตัว

16. พยายามระงับอารมณ์ความรู้สึกของท่านให้มาก อย่างแสดงความอิจฉา แข่งดี หรืออย่าใช้คำพูดเชิงกำราบหรือแสดงอำนาจเมื่อคุยกับลูก

17. จงพยายามอย่างดีตรา หรือจำแนกลูกของท่านว่าเป็นประเภทใด

18. พยายามอย่าทำตัวเป็นบิดามารดาตลอดเวลา อย่าถือว่าตัวเองถูกเสมอ ให้เสรีภาพแก่ลูกบ้าง เพื่อลูกจะได้ทำอะไรตามที่เขาปรารถนาบ้าง

19. ควรคุยกันให้รู้เรื่องเมื่อมีปัญหาระหว่างการประพฤติ

20. จงอย่าคิดว่าลูกของท่านฉลาดอยู่ตลอดเวลา

สรุปสำหรับปัจจัยสู่ความสำเร็จของความสามารถทางด้านการร้องเพลงนั้นยังไม่มีงานวิจัยสนับสนุนแม้แต่ปัจจัยสู่ความสำเร็จด้านอื่น ๆ ซึ่งปัจจัยที่คนมักกล่าวถึงได้แก่ การร่ำพันธุสภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู ลักษณะของเด็ก และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงก็คือ สถาบันครอบครัวซึ่งมีบิดามารดาให้ความรักความเอาใจใส่ ให้การแนะนำสั่งสอนเพื่อลูกจะได้มีโอกาสฝึกฝนความสามารถเฉพาะด้านที่ตนเองมี ดังนั้นจึงเป็นที่แน่ชัดได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูในสถาบันครอบครัวมีผลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ แต่ในประเทศไทยนั้นยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาโดยใช้แนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพ หรือปัจจัยสู่ความสำเร็จของความสามารถพิเศษของบลูม ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดดังกล่าวเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของผู้เข้าประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 เพื่อประโยชน์สำหรับบิดามารดาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความสามารถทางการร้องเพลงให้ประสบความสำเร็จต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ตามความมุ่งหมายที่กำหนดนั้น ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยสู่ความสำเร็จของความสามารถทางการร้องเพลงทั้ง 7 ประการ สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนได้
2. ในแต่ละประเภทของเพลง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของความสามารถทางการร้องเพลงทั้ง 7 ประการ สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนได้
3. ในแต่ละเพศของเยาวชน ปัจจัยสู่ความสำเร็จของความสามารถทางการร้องเพลงทั้ง 7 ประการ สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนได้

4. ในแต่ละระดับการศึกษาของบัณฑิตา หรือผู้ปกครอง ปัจจัยสู่ความสำเร็จ
ของความสามารถทางการร้องเพลงทั้ง 7 ประการ สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการ
ร้องเพลงได้

5. ในแต่ละระดับรายได้ของบัณฑิตา หรือผู้ปกครอง ปัจจัยสู่ความสำเร็จ
ของความสามารถทางการร้องเพลงทั้ง 7 ประการ สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการ
ร้องเพลงได้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามของยูวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง 7 ประการ ดังนี้

1. การมองเห็นและทำความเข้าใจถึงความสามารถในเด็กของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
2. โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัย หรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่ววยให้เกิดความสนใจ
3. การให้ความสำคัญ มุ่งมั่น การใช้เวลาทุ่มเท ขยันหมั่นเพียรต่อกิจกรรมที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ เริ่มฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักเรียน
4. การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาทันที เมื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่เด่นอยู่
5. การได้มีโอกาสเห็นและเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรม และลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดความซาบซึ้ง
6. การสนับสนุนทั้งด้านเวลา และทุนทรัพย์กับกิจกรรมในเด็กของบิดามารดา นอกเหนือจากการมีทัศนคติต่อกิจกรรมที่เด็กทำ
7. การมีขั้นตอนของการประสบความสำเร็จ

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามบิดามารดา หรือผู้ปกครองของยูวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง 7 ประการเช่นเดียวกับเยาวชน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง ซึ่งในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบลงรายการตามข้อความของเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความหมาย แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
2. รวบรวมความหมาย และพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมตามแนวคิดในเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง โดยสร้างนิยามปฏิบัติการของปัจจัยทั้ง 7 ประการ จากการที่ได้รวบรวมความหมายและพฤติกรรมไว้
3. นำนิยามปฏิบัติการมาเป็นหลักในการเขียนข้อความ โดยการเขียนข้อความเพื่อจะให้เยาวชนผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องหรือไม่
4. วางรูปแบบของการวัดโดยใช้เป็นแบบลงรายการ ให้ผู้ชนตอบ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่"
5. เขียนข้อความให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ระบุในนิยามปฏิบัติการและกำหนดเกณฑ์โดยให้ 1 คะแนนเมื่อผู้ชนตอบ "ใช่" และได้ 0 เมื่อตอบ "ไม่ใช่"
6. นำแบบสอบถามจำนวน 61 ข้อ ให้ประธานและกรรมการควบคุมปริณิณห์ตรวจสอบความถูกต้องและให้ครอบคลุมปัจจัยทั้ง 7 ประการ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ดร.ชูศักดิ์ ชัมภลสิทธิ์ ผศ.พจนา เอื้อเพื่อ

รศ.มจ.หญิงประภาพรรณ กวักโกเลียกาจ คุณวิชชา วัชรานันท์ และคุณปิยนุช นาคคง (รายละเอียดในภาคผนวก ก) เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการให้พิจารณาตรวจสอบ และตัดสินข้อคำถามแต่ละข้อว่าจะสามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่ต้องการได้หรือไม่ ซึ่งเป็นวิธีการหาความเที่ยงตรงเชิงพิจน์ (Face Validity)

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับยูวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 ปี พ.ศ.2537 จำนวน 30 คน มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 170 - 171) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามบิตา มารดา หรือผู้ปกครองของยูวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีลำดับการสร้างดังนี้

1. ศึกษาความหมาย แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
2. รวบรวมความหมาย และพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมตามแนวคิดในเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง โดยสร้างนิยามปฏิบัติการของปัจจัยทั้ง 7 ประการ จากการที่ได้รวบรวมความหมายและพฤติกรรมไว้
3. นำนิยามปฏิบัติการมาเป็นหลักในการเขียนข้อคำถาม โดยการเขียนข้อคำถามเพื่อให้ยูวชนผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องหรือไม่
4. วางรูปแบบของการวัดโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
5. เขียนข้อความให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ระบุในนิยามปฏิบัติการและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

6. นำแบบสอบถามจำนวน 61 ข้อ ให้ประธานและกรรมการควบคุมปริมาณหน้า ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องกับเนื้อหา ก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับชุดแรกเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการให้พิจารณาตรวจสอบ และตัดสินข้อความแต่ละข้อ ว่าจะสามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่ต้องการได้หรือไม่ ซึ่งเป็นวิธีการหาความเที่ยงตรงเชิงพื้นิจ (Face Validity)

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 ปี พ.ศ.2537 จำนวน 30 คน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2525 : 170 - 171) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

ตัวอย่างแบบสอบถามเยาวชน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของเยาวชน

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความและเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ.....() ชาย.....() หญิง
2. เรียนอยู่ชั้น.....คะแนนผลการเรียน.....
3. ประเภทของเพลงที่เข้าประกวด
() ไทยสากล
() ไทยลูกทุ่ง
() เพลงสากล (ภาษาอังกฤษ)

4. รอบคัดเลือก

- () รอบคัดเลือกที่ 1
- () รอบคัดเลือกที่ 2
- () รอบรองชนะเลิศ
- () รอบชิงชนะเลิศ

5. หนูอาศัยอยู่กับใคร

- () พ่อ
- () แม่
- () พ่อและแม่
- () ผู้ปกครองไปตระบุ.....

ตอนที่ 2 ต้องการทราบความรู้สึกของเยาวชนเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนเอง

0. หนูเริ่มหัดร้องเพลงมาตั้งแต่จำความได้

- () ใช่
- () ไม่ใช่

00. หนูใฝ่ฝันที่จะเป็นนักร้องตั้งแต่จำความได้

- () ใช่
- () ไม่ใช่

ตัวอย่างแบบสอบถามติดตามค่าหรือผู้ปกครองของเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนได้แก่

- ข้อมูลส่วนบุคคล
- ปัจจัยทั้ง 7 ประการที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความและเพิ่มข้อความลงในช่องว่าง
ที่เว้นไว้ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ระดับการศึกษา

- () ต่ำกว่าปริญญาตรี
- () ปริญญาตรี
- () ปริญญาตรีขึ้นไป

2. รายได้ของครอบครัวรวมกัน

- () ต่ำกว่า 10,000 บาท
- () 10,000 บาทขึ้นไป

3. อาชีพ

- () รับราชการ
- () รับจ้าง

4. ความสัมพันธ์กับบุตร

- () บิดา
- () มารดา
- () บิดาและมารดา

5. อายุ

- () 40 ปีลงมา
- () 41 ปีขึ้นไป

6. เพศ

- () ชาย
- () หญิง

ตอนที่ 2 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเล็กน้อยเพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0. ท่านพบว่าลูกของท่านมีแว่นหรือตั้งแต่เล็ก จึงพยายามให้เขาได้หัดให้เก่ง.....					
00. เขามักจะชอบชมรายการคอนเสิร์ตและมักจะนำมาคิดแปลงแบบของการเต้นเบ้นของตัวเอง.....					

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือ จากคณะกรรมการการจัดการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบลงรายการและแบบสอบถามพร้อมหนังสือ ไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่ห้องบอลรูม โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค
3. นำแบบลงรายการและแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์เป็นรายบุคคลที่เก็บจริง
4. นำแบบลงรายการและแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วทั้ง 3 ประเภทของเพลง คือ เพลงไทยสากล 30 ฉบับ เพลงลูกทุ่ง 30 ฉบับ เพลงสากล 23 ฉบับ รวม 83 ฉบับ มาลงรหัสข้อมูลเพื่อเตรียมลงข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) เพื่อวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของเยาวชนและบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยการคำนวณค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับของตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ตามความคิดเห็นของเยาวชน และบิดามารดา หรือผู้ปกครอง โดยคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ของตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ประการ ที่มีผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ทั้งกลุ่มรวม และแยกกลุ่มตามประเภทของเพลง เพศของเยาวชน ระดับการศึกษาและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเยาวชน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

2. ค่าสถิติเพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การหาสมการ และประสิทธิภาพการทำนายอันดับนักร้องของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง 7 ประการ ใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยใช้สูตร

$$Y' = b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_7x_7 + a$$

$$\sum XY - \frac{\sum X \sum Y}{n}$$

$$R = \frac{\sum XY - \frac{\sum X \sum Y}{n}}{\sqrt{[\sum X^2 - \frac{(\sum X)^2}{n}][\sum Y^2 - \frac{(\sum Y)^2}{n}]}}$$

3. ค่าสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ที่บริษัทสยามซูบารู จำกัด ได้จัดการประกวดขึ้น โดยมีคณะกรรมการจัดการประกวด และคณะกรรมการตัดสินการประกวด ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และความเชื่อถือจากบุคคลภายนอก (ภาคผนวก) ผู้วิจัยเลือกประชากรเป็นเยาวชนและบิดามารดา หรือผู้ปกครองของยุวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 จากประเภทของเพลงดังต่อไปนี้

1. ประชากร

1.1 ยุวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบคัดเลือกที่ 1 จำนวน 110 คน จากประเภทเพลงไทยสากล เพลงไทยลูกทุ่ง ประเภทละ 40 คน และเพลงสากล ประเภทละ 30 คน

1.2 บิดามารดา หรือผู้ปกครองของยุวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบคัดเลือกที่ 1 จำนวน 110 คน จากข้อ 1

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 ยุวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 ประจำปี 2538 จำนวน 90 คน จากประเภทเพลงไทยสากล เพลงไทยลูกทุ่ง ประเภทละ 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ส่วนยุวชนจากประเภทเพลงสากลนำมาศึกษาทั้งหมด 30 คน

2.2 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของยุวชนจากข้อ 2.1

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อเพื่อให้
เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ในการสื่อความหมายนอกจากนี้ยังเป็นการสะดวกในการเสนอผล
การวิจัยด้วยดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
S.D	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
TF1	แทน ปัจจัยด้านที่ 1
TF2	แทน ปัจจัยด้านที่ 2
TF3	แทน ปัจจัยด้านที่ 3
TF4	แทน ปัจจัยด้านที่ 4
TF5	แทน ปัจจัยด้านที่ 5
TF6	แทน ปัจจัยด้านที่ 6
TF7	แทน ปัจจัยด้านที่ 7
EFF	แทน ความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
r	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R	แทน สัมประสิทธิ์ของแบบพหุคูณ
R^2	แทน สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
R^2_{change}	แทน สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากการเพิ่มตัวพยากรณ์ ทีละตัว

F_{change}	แทน ค่าสถิติเอฟที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญของการเพิ่มตัวพยากรณ์ เข้าไปครั้งละ 1 ตัว
	แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
B	แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
y'	แทน ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชน ที่ได้จากการพยากรณ์ ด้วยตัวพยากรณ์ต่าง ๆ ในรูปคะแนนดิบ
z'	แทน ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชน ที่ได้จากการพยากรณ์ ด้วยตัวพยากรณ์ต่าง ๆ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของยุวชนและบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยการ
คำนวณค่าความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับตัวแปรปัจจัย
ทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชนตามความคิดเห็นของบิดา
มารดาหรือผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อ
ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชน ทั้งกลุ่มรวม และแยกกลุ่มตามประเภทของเพลง
พิเศษของยุวชน ระดับการศึกษาและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของยุวชน

ตอนที่ 1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลส่วนตัวของยุวชนและบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดย
การคำนวณค่าความถี่และร้อยละ ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของเยาวชนและบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ของเยาวชน

ตัวแปรที่ศึกษา	ความถี่ (83)	ร้อยละ (100)
เพศของเยาวชน		
ชาย	14	16.9
หญิง	69	83.1
ประเภทของเพลง		
ไทยสากล	30	36.1
ไทยลูกทุ่ง	30	36.1
สากล	23	27.8
ระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	29	34.9
ปริญญาตรี	36	43.4
สูงกว่าปริญญาตรี	18	21.7
รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	35	42.2
10,000 บาทขึ้นไป	48	57.8
รวม	83	100.0

จากตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งหมด 83 คน แบ่งเป็นเพศชาย 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 เพศหญิง 69 คน คิดเป็นร้อยละ 83.1 ส่วนประเภทของเพลง พบว่า เป็นเยาวชนจากประเภทเพลงสากล เพลงไทยลูกทุ่งประเภทละ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 และจากเพลงสากล 23 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 สำหรับระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่ำกว่าปริญญาตรี 29 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 ระดับปริญญาตรี 36 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 และสูงกว่าปริญญาตรี 18 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 นอกจากนี้เป็นรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่ำกว่า 10,000 บาท 35 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 และ 10,000 บาทขึ้นไป 48 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8

ตอนที่ 2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ประการ
ที่ส่งผลความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชน ตามความคิดเห็นของยุวชนและบิดามารดา
หรือผู้ปกครองของยุวชนดังตาราง 2 - 5

ตาราง 2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ประการ
ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชน ตามความคิดเห็นของยุวชนจำแนกเป็นรายด้าน

ปัจจัยทั้ง 7 ประการ	$\bar{X}$	S.D.
1. การมองเห็นและทำความเข้าใจถึงความสามารถในเด็กของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง	.78	.18
2. โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์อื่น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยหรือมีสภาพ แวดล้อมที่ยั่ววยให้เกิดความสนใจ	.51	.23
3. การให้ความสนใจ มุ่งมั่น การใช้เวลาทุ่มเทขยันหมั่นเพียรต่อ กิจกรรมที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จเริ่มฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักเรียน	.76	.18
4. การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาทันทีเมื่อแสดงให้เห็นถึง ความสามารถที่ตนเองมีอยู่	.68	.21
5. การได้มีโอกาสเห็นและเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรม และลงมือปฏิบัติจนเกิดความซาบซึ้ง	.90	.17
6. การสนับสนุนของบิดามารดาทั้งด้านเวลาและทุนทรัพย์ในกิจกรรม ของเด็กนอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่เด็กทำ	.77	.23
7. การมีขั้นตอนการประสบความสำเร็จ	.86	.15
รวมทุกปัจจัย	.75	.19

จากตาราง 2 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าเยาวชนมีคะแนนเฉลี่ยปัจจัยด้านที่ 5 เกี่ยวกับการได้มีโอกาสเห็นและเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจริง เกิดความซาบซึ้งมากที่สุด ($\bar{X} = .90$; S.D. = .17) รองลงมาคือด้านที่ 7 การมีขั้นตอนการประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = .86$; S.D. = .15) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 2 โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัย หรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่ววยให้เกิดความสนใจ ($\bar{X} = .51$; S.D. = .23) เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของทุกด้าน ($\bar{X} = .75$; S.D. = .19) พบว่า ด้านที่ 1, 3, 5, 6 และ 7 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน ส่วนด้านที่ 2 และ 4 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน

ตาราง 3 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ประการ
ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ตามความคิดเห็นของเยาวชนจำแนกเป็น
รายข้อ

ข้อคำถาม	X	S.D.
<u>ด้านที่ 1</u>		
1. คุณพ่อคุณแม่บอกว่าหนูมีแววเป็นนักร้องตั้งแต่เล็ก.....	.75	.44
2. ใคร ๆ ก็บอกว่าหนูมีความจำดีจึงร้องเพลงได้ดี.....	.78	.41
3. หนูฟังเพลงเพียง 1-2 ครั้งก็ร้องตามได้.....	.76	.43
4. หนูจำชื่อนักร้องคนที่สนใจได้หมด.....	.71	.46
5. หนูสอนเพื่อนให้ร้องเพลงได้.....	.73	.44
6. คนมักชมว่าหนูร้องเพลงได้ดี.....	.94	.24
7. ใคร ๆ ก็มักพูดว่าหนูเป็นคนที่มีกล้าแสดงออก.....	.95	.22
8. หนูร้องเพลงด้วยความมั่นใจ.....	.98	.15
9. หนูสามารถร้องเพลงที่ยาก ๆ ได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว.....	.45	.50
<u>ด้านที่ 2</u>		
10. หนูเริ่มร้องเพลงมาตั้งแต่จำความได้.....	.52	.50
11. เมื่อได้ยินเสียงดนตรีหรือเสียงเพลงหนูมักจะร้องตามได้ ตั้งแต่เด็ก.....	.71	.46
12. คุณพ่อคุณแม่หรือผู้ปกครองชอบร้องเพลงให้ฟังเสมอ ๆ.....	.71	.46
13. หนูสนใจร้องเพลงเพราะมีคนชมว่าหนูร้องเพลงเพราะ.....	.58	.50
14. คุณพ่อคุณแม่เป็นนักร้องนักดนตรี.....	.28	.45

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
15. หนูมีญาติพี่น้องเป็นนักร้องนักดนตรี.....	.24	.43
16. หนูมีเพื่อนสนิทเป็นนักร้อง.....	.39	.49
17. หนูเป็นนักร้องตัวแทนโรงเรียนหลายสมัย.....	.63	.49
18. ที่โรงเรียนมีการประกวดร้องเพลงเสมอ.....	.53	.50
<u>ด้านที่ 3</u>		
19. หนูใฝ่ฝันที่จะเป็นนักร้องตั้งแต่จำความได้.....	.58	.50
20. หนูฝึกร้องเพลงด้วยตนเองทุกครั้งที่มีเวลาว่าง.....	.89	.31
21. หนูใช้เวลาในการฝึกร้องเพลงเป็นเวลานาน ๆ.....	.60	.49
22. หนูไม่เคยขาดเรียนร้องเพลงเลยถ้าไม่จำเป็น.....	.93	.26
23. หนูรู้สึกเสียตายนมากถ้าหนูขาดเรียนร้องเพลง.....	.84	.37
24. หนูฝึกฝนการร้องเพลงอย่างไม่ย่อท้อ.....	.95	.22
25. หนูพยายามร้องเพลงที่ใคร ๆ ว่ายากได้.....	.80	.41
26. หนูให้ความสำคัญของการร้องเพลงเป็นอันดับหนึ่ง.....	.43	.50
27. หนูไปสมัครประกวดร้องเพลงในที่ต่าง ๆ อยู่เสมอ.....	.58	.50
28. หนูฝึกร้องเพลงกับครูที่โรงเรียนเมื่อมีเวลาว่าง.....	.72	.45
29. หนูอยากเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียง.....	.86	.35
30. หนูต้องใช้ความอดทนอย่างมากกว่าจะมาถึงวันนี้.....	.98	.15
<u>ด้านที่ 4</u>		
31. คุณพ่อคุณแม่คอยช่วยเหลือในการฝึกร้องเพลง.....	.87	.34

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
32. คุณพ่อคุณแม่พาหนูไปเรียนร้องเพลงด้วยตัวท่านเอง.....	.52	.50
33. คุณพ่อคุณแม่จะฟังหนูร้องเพลงด้วยความตั้งใจ.....	.89	.31
34. คุณพ่อคุณแม่ชอบพาหนูไปดูการแสดงคอนเสิร์ต.....	.35	.48
35. คุณพ่อคุณแม่ให้อิสระในการร้องเพลง.....	.92	.28
36. คุณพ่อคุณแม่คอยดูแลให้หนูได้เข้าประกวดร้องเพลงใน สถานที่ต่าง ๆ.....	.72	.45
<u>ด้านที่ 5</u>		
37. คุณพ่อคุณแม่จะคอยแนะนำเวลาดูคอนเสิร์ต.....	.52	.50
38. หนูชอบดูแบบอย่างนักร้องที่เก่ง.....	.93	.26
39. หนูรู้สึกว่าความเป็นนักร้องค่อนข้างเหนื่อยแต่ก็ชอบ.....	.96	.19
40. หนูเห็นนักร้องหลายคนร้องเพลงจนมีชื่อเสียงโด่งดังและเป็น ที่ชื่นชอบของผู้คนจึงอยากเป็นนักร้อง.....	.86	.35
41. การเป็นนักร้องต้องเอาใจผู้ฟัง.....	.87	.34
42. หนูรู้สึกว่า การร้องเพลงทำให้ผู้ร้องต้องอดทน.....	.83	.38
43. หนูรู้สึกว่าคนที่ เป็นนักร้องต้องอดทน.....	.96	.19
<u>ด้านที่ 6</u>		
44. คุณพ่อคุณแม่ยอมสละเงินเพื่อฝึกหนูเป็นนักร้อง.....	.86	.35
45. หนูมีอุปกรณ์พร้อมในการฝึกร้องเพลง.....	.75	.41
46. ในบ้านของหนูมักจะคุยกันเรื่องเพลง.....	.73	.44
47. หนูรู้สึกว่า คุณพ่อคุณแม่สละเวลาเพื่อหนูในการฝึกร้องเพลง.....	.89	.31

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
48. คุณพ่อคุณแม่เคยเป็นกำลังใจให้ไม่ว่าหนูจะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ตาม.....	.98	.15
49. หนูมักจะได้รับของฝากเป็นเทปเพลงจากคนในบ้าน.....	.39	.56
ด้านที่ 7		
50. หนูรู้สึกว่าการเล่นเพลงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน.....	.95	.22
51. หนูมีความสุขมากเมื่อได้ฟังเพลง.....	.98	.15
52. หนูรู้สึกซาบซึ้งกับเสียงเพลง.....	.89	.31
53. หนูรู้สึกเป็นสุขถ้าได้ร้องเพลง.....	1.05	.91
54. หนูอยากเป็นนักร้องจึงตั้งใจเรียนร้องเพลง.....	.87	.34
55. หนูร้องเพลงได้เพราะถูกต้องเพราะครูสอนเก่ง.....	.80	.41
56. คนที่หนูรักหรือชื่นชอบเป็นนักร้องหนูจึงอยากทำตาม.....	.75	.44
57. หนูรู้สึกสนุกสนานถ้าได้ร้องเพลง.....	.98	.15
58. หนูชอบดูคอนเสิร์ตมากกว่ารายการอื่น.....	.51	.50
59. หนูชอบดูการประกวดร้องเพลงเพราะจะได้นำมาแก้ไขตนเอง.....	.51	.50
60. หนูชอบคิดทำประกอบการร้องเพลงแบบใหม่ ๆ ด้วยตนเอง...	.83	.38
61. หนูชอบดูรายการเพลงและมักจะนำมาดัดแปลงแบบของการเต้นเป็นของตัวเอง.....	.77	.42
รวมทุกข้อ	.75	.18

จากตาราง 3 เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้านพบว่าด้านที่ 1 ข้อ 8 หนูร้องเพลงด้วยความมั่นใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = .98$; S.D. = .15) และข้อ 9 หนูสามารถร้องเพลงที่ยาก ๆ ได้อย่างถูกต้องรวดเร็วมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = .45$; S.D. = .50) ด้านที่ 2 ข้อ 12 คุณพ่อคุณแม่หรือผู้ปกครองชอบร้องเพลงให้ฟังเสมอ ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = .71$; S.D. = .46) แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมทุกข้อ และข้อ 15 หนูมีญาติพี่น้องเป็นนักร้องนักดนตรีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = .24$; S.D. = .43) ด้านที่ 3 ข้อ 30 หนูต้องใช้ความอดทนอย่างมากกว่าจะมาถึงวันนี้ ($\bar{X} = .98$; S.D. = .15) และข้อ 26 หนูให้ความสำคัญของการร้องเพลงเป็นอันดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = .43$; S.D. = .50) ด้านที่ 4 ข้อ 35 คุณพ่อคุณแม่ให้สิทธิในการร้องเพลงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = .92$; S.D. = .28) และข้อ 34 คุณพ่อคุณแม่ชอบพาหนูไปดูการแสดงคอนเสิร์ตมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = .35$; S.D. = .48) ด้านที่ 5 ข้อ 39 หนูรู้สึกว่าความเป็นนักร้องค่อนข้างเหนื่อย แต่ก็ชอบ ($\bar{X} = .96$; S.D. = .19) กับข้อ 43 หนูรู้สึกว่าคนที่เป็นนักร้องต้องอดทนมีค่าเฉลี่ยมากเท่ากัน ($\bar{X} = .96$; S.D. = .19) และข้อ 42 หนูรู้สึกว่าการเล่นเพลงทำให้ผู้ร้องต้องอดทนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = .83$; S.D. = .38) ด้านที่ 6 ข้อ 48 คุณพ่อคุณแม่คอยเป็นกำลังใจให้ไม่ว่าหนูจะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ตาม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = .98$; S.D. = .15) และข้อ 39 หนูมักจะได้รับของฝากเป็นเทปเพลงจากคนในบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = .39$; S.D. = .56) และด้านสุดท้ายด้านที่ 7 ข้อ 53 หนูรู้สึกเป็นสุขถ้าได้ร้องเพลงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = .99$; S.D. = .14) ส่วนข้อ 58 หนูชอบดูคอนเสิร์ตมากกว่ารายการอื่น และข้อ 59 หนูชอบดูการประกวดร้องเพลงเพราะจะได้เข้ามาแก้ไขตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน ($\bar{X} = .51$; S.D. = .50) แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อทั้งหมดพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 53 หนูรู้สึกเป็นสุขถ้าได้ร้องเพลง ($\bar{X} = .99$; S.D. = .14) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 15 หนูมีญาติพี่น้องเป็นนักร้องนักดนตรี ($\bar{X} = .24$; S.D. = .43) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อกับค่าเฉลี่ยรวมพบว่าส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ ข้อ 4, 5, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 26, 27, 28, 32, 34, 36, 37, 46, 49, 58, และ 59

ตาราง 4 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ตามความคิดเห็นของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเยาวชนจำแนกเป็นรายค่าน

ปัจจัยทั้ง 7 ประการ	$\bar{X}$	S.D.
1. การมองเห็นและทำความเข้าใจถึงความสามารถในเด็กของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	4.12	.52
2. โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยหรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่ววยุให้เกิดความสนใจ	3.53	.73
3. การให้ความสนใจ มุ่งมั่น การใช้เวลาทุ่มเทขยันหมั่นเพียรต่อกิจกรรมที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ เริ่มฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักเรียน	3.94	.64
4. การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาทันทีเมื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่ตนเองมีอยู่	3.58	.54
5. การได้มีโอกาสเห็นและเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจนเกิดความซาบซึ้ง	4.07	.61
6. การสนับสนุนของบิดามารดาทั้งด้านเวลาและทุนทรัพย์ในกิจกรรมของเด็กนอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่เด็กทำ	4.16	.80
7. การมีขั้นตอนการประสบความสำเร็จ	4.17	.61
รวมทุกปัจจัย	3.94	.63

จากตาราง 4 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองของ
 ยวชน มีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านที่ 7 การมีขั้นตอนการประสบความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยสูงสุด
 ($\bar{X} = 4.17$; S.D. = .61) รองลงมาคือด้านที่ 6 การสนับสนุนของบิดามารดาทั้งด้าน
 เวลาและทรัพยากรในกิจกรรมของเด็กนอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ติดอกกิจกรรมที่เด็กทำ
 ($\bar{X} = 4.16$; S.D. = .80) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านที่ 2 โอกาสที่จะได้รับ
 ประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัย หรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่วเย้าให้เกิดความสนใจ ($\bar{X} = 3.53$;
 S.D. = .73) แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายด้านกับค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน พบว่าส่วนใหญ่
 สูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมยกเว้นด้านที่ 2 และ 4

ตาราง 5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ประการ
ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชน ตามความคิดเห็นของบิดามารดา หรือ
ผู้ปกครองของยุวชนจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้านที่ 1</u>		
1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณมีแว่นักเรียนตั้งแต่เล็กจึงพยายามให้เขาได้ หัดให้เก่ง.....	4.20	.84
2. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณมีความจำดีจึงร้องเพลงได้ดี.....	4.14	.61
3. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณฟังเพลงเพียง 1-2 ครั้งก็ร้องตามได้.....	3.92	.81
3. คุณสามารถร้องเพลงได้อย่างถูกต้องตามจังหวะและทำนอง...	4.27	.72
5. คุณจำชื่อนักร้องที่ตนเองสนใจได้.....	4.37	.85
6. คุณสามารถสอนเพื่อนร้องเพลงได้.....	3.81	.93
7. คุณร้องเพลงด้วยความมั่นใจ.....	4.24	.71
8. คุณเป็นคนกล้าแสดงออกในเรื่องการร้องเพลง.....	4.40	.84
9. คุณสามารถร้องเพลงที่ยาก ๆ ได้อย่างถูกต้อง.....	4.06	.75
10. คุณเป็นคนสร้างสรรค์ข้อคิดอะไรที่แปลกใหม่.....	3.76	.79
11. คุณเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้านดนตรีได้อย่างรวดเร็ว.....	3.93	.75
12. คุณเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้านการร้องเพลงได้อย่างรวดเร็ว.....	4.29	.76
<u>ด้านที่ 2</u>		
13. ข้าพเจ้าฝึกให้คุณร้องเพลงตั้งแต่จำความได้.....	3.29	1.24
14. เมื่อได้ยินเสียงดนตรีหรือเสียงเพลงคุณมักจะร้องตามได้ตั้งแต่ เล็ก.....	3.95	1.15

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
15. ข้าพเจ้าชอบร้องเพลงให้ลูกฟัง.....	3.99	1.26
16. ข้าพเจ้ามักชมลูกว่าร้องเพลงได้ไพเราะ.....	3.71	.97
17. คนเป็นนักร้องนักดนตรีมักชอบร้องเพลง.....	4.06	1.04
18. ลูกเป็นนักร้องของโรงเรียนทำให้ต้องฝึกซ้อมอยู่เสมอ.....	3.70	1.27
19. ลูกเพื่อนสนิทเป็นนักร้องทำให้ลูกขยันฝึกซ้อม.....	3.14	1.35
20. โรงเรียนมีการประกวดร้องเพลงเสมอทำให้ลูกตื่นตัว.....	3.43	1.25
<u>ด้านที่ 3</u>		
21. ข้าพเจ้าชอบร้องเพลงให้ลูกฟังเพื่อลูกจะได้ทำตาม.....	3.17	1.37
22. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณอยากเป็นนักร้องตั้งแต่เด็ก.....	3.83	1.17
23. ลูกมักจะใช้เวลาว่างที่มีอยู่ในการฝึกร้องเพลง.....	3.87	.89
24. ลูกจะใช้เวลาในการฝึกร้องเพลงครึ่งสัปดาห์.....	3.46	.97
25. ลูกมีความกระตือรือร้นในการฝึกร้องเพลง.....	3.99	.83
26. ลูกขอให้ข้าพเจ้าพาไปเรียนพิเศษด้านการร้องเพลง.....	3.49	1.29
27. ลูกอยากเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียง.....	4.25	.99
28. ลูกมีความมานะอดทนในการฝึกร้องเพลง.....	4.17	.87
29. ลูกอยากจะทำนายฝึกร้องเพลงที่ใคร ๆ ว่าร้องยากจนสำเร็จ.....	4.20	.78
30. ในช่วงไม่กี่วันลูกจะขยันเรียนไม่เคยขาด.....	4.23	.74
<u>ด้านที่ 4</u>		
31. ข้าพเจ้าจะคอยช่วยเหลือเวลาลูกฝึกร้องเพลง.....	3.99	.98
32. ข้าพเจ้าจะพาลูกไปเรียนร้องเพลงด้วยตนเอง.....	3.84	1.26

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.
33. ข้าพเจ้าจะฟังลูกร้องเพลงด้วยความตั้งใจ.....	4.37	.82
34. ข้าพเจ้าชอบพาลูกไปดูการแสดงคอนเสิร์ต.....	2.92	1.31
35. ข้าพเจ้ามักแสดงความรำคาญหรือเบื่อหน่ายเมื่อเห็นลูก ร้องเพลง.....	1.64	1.13
36. ข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ลูกแสดงออกอย่างเต็มที่ขณะร้องเพลง	4.51	.79
37. ข้าพเจ้าจะพาลูกไปประกวดร้องเพลงในที่ต่าง ๆ ตาม ความเหมาะสม.....	3.88	1.11
38. ข้าพเจ้าจะคอยแนะนำลูกขณะดูคอนเสิร์ต.....	3.47	1.22
<u>ด้านที่ 5</u>		
39. ข้าพเจ้าชอบซื้อเทปโทรทัศน์เครื่องดัง ๆ มาให้ลูกดู.....	3.50	1.21
40. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเป็นนักร้องค่อนข้างเหนื่อยแต่ก็ชอบ.....	4.00	.88
41. ลูกอยากเป็นนักร้องเพราะอยากมีชื่อเสียงโด่งดังเหมือนผู้อื่น..	3.77	.97
42. ลูกบอกข้าพเจ้าว่าการเป็นนักร้องที่ต้องเอาใจผู้ฟัง.....	4.02	1.00
43. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการร้องเพลงทำให้ผู้ร้องผู้ฟังสบายใจ.....	4.52	.59
44. ข้าพเจ้าคิดว่าคนเป็นนักร้องต้องมีความอดทน.....	4.59	.54
<u>ด้านที่ 6</u>		
45. ข้าพเจ้ายอมสละเงินเพื่อฝึกลูกให้เป็นนักร้อง.....	4.12	1.14
46. ข้าพเจ้าพยายามจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อช่วยในการฝึกร้องเพลง....	4.11	.98
47. ในบ้านข้าพเจ้ามักจะคุยกันเกี่ยวกับเรื่องของเพลง.....	3.95	1.01

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.
48. ข้าพเจ้ายินดีสละเวลาเพื่อลูกในการช่วยฝึกร้องเพลง.....	4.36	.92
49. ข้าพเจ้าจะคอยเป็นกำลังใจให้ลูกไม่ว่าลูกจะประสบความ สำเร็จหรือล้มเหลวในการร้องเพลง.....	4.55	.74
50. ข้าพเจ้าและคนในบ้านมักจะซื้อเทปเพลงเป็นของขวัญ.....	3.88	1.04
<u>ด้านที่ 7</u>		
51. ลูกชอบร้องเพลงเป็นชีวิตจิตใจ.....	4.28	.79
52. ข้าพเจ้าสังเกตดูลูกมีความสุขขณะร้องเพลง.....	4.48	.67
53. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณร้องเพลงด้วยความซาบซึ้ง.....	4.22	.78
54. ข้าพเจ้าสังเกตดูขณะฟังเพลงจะตั้งใจฟังด้วยใจจดใจจ่อ....	4.13	.92
55. ลูกตั้งใจเรียนร้องเพลงเพราะอยากเป็นนักร้อง.....	3.94	1.02
56. ลูกร้องเพลงด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน.....	4.40	.66
57. ลูกชอบนักร้องคนไหนมักจะนำมาเป็นแบบอย่าง.....	4.12	.90
58. ลูกร้องเพลงได้เพราะถูกต้องเพราะครูสอนเก่ง.....	3.99	.98
59. ลูกชอบดูการประกวดร้องเพลงเพราะจะได้นำมาแก้ไขตนเอง.	4.16	.82
60. ลูกชอบคิดทำประกอบการร้องเพลงแบบใหม่ ๆ ด้วยตนเอง...	4.07	.85
61. ลูกชอบดูรายการเพลงและมักจะนำมาดัดแปลงเป็นแบบการเต้น ของตนเอง.....	4.06	.94
รวมทุกด้าน	3.94	.63

จากตาราง 5 เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยด้านที่ 1 ข้อ 8 ลูกเป็นคนกล้าแสดงออกในเรื่องการร้องเพลงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.40$; S.D. = .84) และข้อ 10 ลูกเป็นคนสร้างสรรค์ชอบคิดอะไรที่แปลกใหม่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.76$; S.D. = .79) ด้านที่ 2 ข้อ 17 คนเป็นนักร้องนักดนตรีมักชอบร้องเพลง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.06$; S.D. = 1.04) ข้อ 19 ลูกเพื่อนสนิทเป็นนักร้องทำให้ลูกขยับฝึกซ้อมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.14$; S.D. = 1.35) ด้านที่ 3 ข้อ 27 ลูกอยากเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.25$; S.D. = .99) และข้อ 21 ข้าพเจ้าชอบร้องเพลงให้ลูกฟังเพื่อลูกจะได้ทำตามมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.17$; S.D. = 1.37) ด้านที่ 4 ข้อ 36 ข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ลูกแสดงออกอย่างเต็มที่ขณะร้องเพลงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.51$; S.D. = .79) และข้อ 35 ข้าพเจ้ามักแสดงความรำคาญหรือเบื่อหน่ายเมื่อเห็นลูกร้องเพลงมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 1.64$; S.D. = 1.13) ด้านที่ 5 ข้อ 44 ข้าพเจ้าคิดว่าคนเป็นนักร้องต้องมีความคงทน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.59$; S.D. = .54) และข้อ 39 ข้าพเจ้าชอบซื้อเทปโทรทัศน์นักร้องดัง ๆ มาให้ลูกดูมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.50$; S.D. = 1.21) ด้านที่ 6 ข้อ 49 ข้าพเจ้าจะคอยเป็นกำลังใจให้ลูกไม่ว่าลูกจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการร้องเพลงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.55$; S.D. = .74) และข้อ 50 ข้าพเจ้าและคนในบ้านมักจะซื้อเทปเพลงเป็นของขวัญมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.88$; S.D. = 1.04) ส่วนด้านที่ 7 ข้อ 52 ข้าพเจ้าสังเกตดูลูกมีความสุขขณะร้องเพลงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.48$; S.D. = .67) และข้อ 55 ลูกตั้งใจเรียนร้องเพลงเพราะ อยากเป็นนักร้องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.94$; S.D. = 1.02) แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อกับค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อ พบว่าส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อ ($\bar{X} = 3.94$; S.D. = .63) ยกเว้นข้อ 13, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 32, 34, 35, 37, 38, 39, 41, 50

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อ
ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชนทั้งกลุ่มรวม และแยกกลุ่มตามประเภทของเพลง
เพศ ของยุวชนระดับการศึกษาและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของยุวชน

ตาราง 6 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้ง 7 ประการ กับความเป็นเลิศทาง
การร้องเพลงของยุวชน

ปัจจัย 7 ประการ	TF1	TF2	TF3	TF4	TF5	TF6	EFF
ด้านที่ 1 (TF1)	.46**	.60	.46*	.47*	.49*	.65*	.43*
ด้านที่ 2 (TF2)		.59*	.61*	.53*	.55*	.53*	.62*
ด้านที่ 3 (TF3)			.57*	.67*	.59*	.76*	.48*
ด้านที่ 4 (TF4)				.70*	.68*	.55*	.69*
ด้านที่ 5 (TF5)					.70*	.74*	.73*
ด้านที่ 6 (TF6)						.57*	.51*
ด้านที่ 7 (TF7)							.63*
ความเป็นเลิศ ทางการร้องเพลง (EFF)							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้ง 7 ประการ กับ
ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
($r = .41$ ถึง $.76$)

ตอนที่ 4 การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ (ประสิทธิภาพสูง) ในการพยากรณ์
ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชนทั้งกลุ่มรวมและแยกกลุ่มตามประเภทของเพลง เพศ
ของยุวชน ระดับการศึกษาและรายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของยุวชน ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
ของยุวชนในกลุ่มรวม จำนวน 83 คน

กลุ่ม	ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	R^2	R^2_{change}	B	b	F_{change}
รวม	1	TF5	.051	.051	.227	.247	4.391*
ค่าคงที่						100.331	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียวที่มีนัยสำคัญมีประสิทธิภาพในการ
พยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชน คือปัจจัยด้านที่ 5 (TF5) โดยสามารถ
อธิบายความแปรปรวนได้ประมาณร้อยละ 5.1 ทางการร้องเพลงของยุวชน และได้สมการ
พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$Y' = 100.33 + .247 \text{ TF5}$$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z' = .227 \text{ Z5}$$

ตาราง 8 ผลการหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
ของเยาวชนแยกกลุ่มตามประเภทของเพลง

กลุ่ม	ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	R^2	R^2_{change}	B	b	F_{change}
<u>ประเภทของเพลง</u>							
เพลงไทยสากล	-	ไม่มี	-	-	-	-	-
เพลงไทยลูกทุ่ง	-	ไม่มี	-	-	-	-	-
เพลงสากล	1	TF3	.196	.196	.442	.376	5.120*
ค่าคงที่					107.869		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียวที่มีนัยสำคัญหรือมีประสิทธิภาพสูง
ในการพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ประเภทเพลงสากล คือปัจจัย
ด้านที่ 3 (TF3) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ประมาณร้อยละ 19.6 และได้สร้าง
สมการในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = 107.869 + .376 \text{ TF3}$$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z' = .442 \text{ Z3}$$

แต่ไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน
ประเภทเพลงไทยสากลและเพลงไทยลูกทุ่ง

ตาราง 9 ผลการหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
ของเยาวชนแยกกลุ่มตามเพศของเยาวชน

กลุ่ม	ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	R^2	R^2_{change}	B	b	F_{change}
<u>เพศ</u>							
ชาย	-	ไม่มี	-	-	-	-	-
หญิง	1	TF5	.058	.058	.242	.260	4.152*
ค่าคงที่					100.775		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียวคือปัจจัยลำดับที่ 5 (TF5) ที่มีนัยสำคัญ
หรือมีประสิทธิภาพสูงในการพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนเพศหญิง โดย
สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ประมาณร้อยละ 5.8 และได้สมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y' = 100.775 + .260 \text{ TF5}$$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z' = .242 \text{ Z5}$$

แต่ไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน
เพศชาย

ตาราง 10 ผลการหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
ของเยาวชนแยกกลุ่มตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

กลุ่ม	ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	R^2	R^2_{change}	B	b	F_{change}
<u>รายได้</u>							
ต่ำกว่า 10,000 บาท	-	ไม่มี	-	-	-	-	-
ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป	-	ไม่มี	-	-	-	-	-

จากตาราง 10 ไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนแยกกลุ่มตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตาราง 11 ผลการหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
ของยุวชนแยกกลุ่มตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

กลุ่ม	ลำดับที่	ตัวพยากรณ์	R ²	R ² _{change}	B	b	F _{change}
<u>ระดับการศึกษา</u>							
<u>ของบิดามารดา</u>							
<u>หรือผู้ปกครอง</u>							
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	ไม่มี	-	-	-	-	-
ปริญญาตรี	1	TF6	.115	.115	.339	.225	4.415*
สูงกว่าปริญญาตรี	1	TF7	.225	.225	.475	.353	4.658*
ค่าคงที่ (ปริญญาตรี)					100.068		
ค่าคงที่ (สูงกว่าปริญญาตรี)					79.596		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียวที่มีนัยสำคัญหรือมีประสิทธิภาพสูงในการพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง คือปัจจัยด้านที่ 6 (TF6) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ประมาณร้อยละ 11.5 และได้สร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y} = 100.068 + .225 \text{ TF6}$$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\hat{Z} = .339 \text{ Z6}$$

ส่วนในกลุ่มเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีระดับสูงกว่าปริญญาตรี ก็พบว่ามีความพยากรณ์เพียงตัวเดียวเช่นกันที่สามารถพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนได้ คือปัจจัยด้านที่ 7 (TF7) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ประมาณร้อยละ 22.5 และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$Y' = 79.596 + .353 \text{ TF7}$$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z' = .475 \text{ Z7}$$

แต่กลุ่มเยาวชนที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
2. เพื่อค้นหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ทำให้ทราบถึงอันดับและปริมาณของปัจจัยทั้ง 7 ประการที่สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลง เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับบิดามารดาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความสามารถทางการร้องเพลง ให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการทำวิจัยในเรื่องนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 โดยมีขอบเขตดังนี้

1. ประชากร

ยูวชน และบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของยูวชนทั้งหมดที่เข้าประกวดร้องเพลง ยูวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยซึ่งบริษัทสยามซูบารุ จำกัด ได้จัดประกวดขึ้น แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 ยูวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบคัดเลือกที่ 1 ประจำปี 2538 จำนวน 110 คน จากประเภทเพลงไทยสากล 40 คน เพลงไทยลูกทุ่ง 40 คน และเพลงสากล ประเภทละ 30 คน

1.2 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของยูวชนจากข้อ 1.1

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 ยูวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 ประจำปี 2538 จำนวน 90 คน จากประเภทเพลงไทยสากล เพลงไทยลูกทุ่ง ประเภทละ 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ส่วนยูวชนจากประเภทเพลงสากลนำมาศึกษาทั้งหมด 30 คน

2.2 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของยูวชนจากข้อ 2.1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่ง แบ่งออกเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามของยูวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามชนิดเลือกตอบใช่หรือไม่ใช่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ความเป็นเลิศทางการร้องเพลง 7 ประการ

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามบิดามารดาหรือผู้ปกครองของยูวชน แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง 7 ประการ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 61 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอลหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือ จากคณะกรรมการการจัดการประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 ในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบลงรายการและแบบสอบถามพร้อมหนังสือ ไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่ห้องบอลรูม โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค
3. นำแบบลงรายการและแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์เป็นรายบุคคลที่เก็บจริง
4. นำแบบลงรายการและแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วทั้ง 3 ประเภทของเพลง คือ เพลงไทยสากล 30 ฉบับ เพลงลูกทุ่ง 30 ฉบับ เพลงสากล 23 ฉบับ รวม 83 ฉบับ มาลงรหัสข้อมูลเพื่อเตรียมลงข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของยุวชนและบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยการคำนวณค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับของตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชน ตามความคิดเห็นของยุวชน และบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ของตัวแปรปัจจัย ทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชน ทั้งกลุ่มรวมและแยกกลุ่ม ตามประเภทของเพลง เพศของยุวชน ระดับการศึกษาและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของยุวชน

สรุปผล

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 83 คน เป็นชาย 14 คน เป็นหญิง 69 คน เป็นยุวชนจากประเภทเพลงไทยสากล เพลงไทย ลูกทุ่ง กลุ่มละ 30 คน และจากเพลงสากล 23 คน สำหรับระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่ำกว่าปริญญาตรี 29 คน ระดับปริญญาตรี 36 คน และสูงกว่าปริญญาตรี 18 คน นอกจากนี้เป็นรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่ำกว่า 10,000 บาท 35 คน และ 10,000 บาทขึ้นไป 48 คน

2. ยุวชนมีคะแนนเฉลี่ยปัจจัยด้านที่ 5 เกี่ยวกับการได้มีโอกาสเห็นและเฝ้าสังเกต กระบวนการของกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดความซาบซึ้งมากที่สุด ($\bar{X} = .90$) รองลงมา คือปัจจัยด้านที่ 7 การมีขั้นตอนการประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = .86$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 2 โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยหรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่ววยให้เกิดความสนใจ ($\bar{X} = .51$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 53 หนูรู้สึกเป็นสุขถ้าได้ร้องเพลง ($\bar{X} = .99$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 15 หนูมีญาติพี่น้องเป็นนักร้องนักดนตรี ($\bar{X} = .24$)

3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของยุวชนมีคะแนนเฉลี่ยปัจจัยด้านที่ 7 การมีขั้นตอนการประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาคือด้านที่ 6 การสนับสนุนของบิดามารดาทั้งด้านเวลาและทุนทรัพย์ในกิจกรรมของเด็กนอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อ กิจกรรมที่เด็กทำ ($\bar{X} = 4.16$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านที่ 2 โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยหรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่ววยให้เกิดความสนใจ ($\bar{X} = 3.53$)

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 4 ข้าพเจ้าคิดว่าคนเป็นนักร้องต้องมีความอดทน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.59$) และข้อ 35 ข้าพเจ้ามักแสดงความรำคาญหรือเบื่อหน่ายเมื่อเห็นลูก ร้องเพลง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 1.64$)

4. พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้ง 7 ประการ กับความเป็นเลิศทางการร้องเพลง มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .41$ ถึง $.76$)

5. กลุ่มรวมพบว่า มีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว คือปัจจัยด้านที่ 5 ที่มีนัยสำคัญ หรือ มีประสิทธิภาพสูงในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน

6. เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มตามประเภทของเพลงลูกทุ่ง มีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว ที่มีนัยสำคัญหรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ประเภทเพลงสากล คือปัจจัยด้านที่ 3 ส่วนประเภทเพลงไทยสากล และเพลงไทยลูกทุ่ง ไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน

7. เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มตามเพศ พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียวที่มีนัยสำคัญ หรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนเพศหญิง คือ ปัจจัยด้านที่ 5 ส่วนเพศชาย ไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน

8. เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่พบว่ามี นัยสำคัญหรือประสิทธิภาพสูงในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลง

9. เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า มีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียวที่มีนัยสำคัญหรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนายความเป็นเลิศทาง การร้องเพลงของเยาวชนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปริญญาตรี คือ ปัจจัยด้านที่ 6 ส่วนกลุ่มเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองสูงกว่า ปริญญาตรี พบว่าปัจจัยด้านที่ 7 ที่สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน ได้ แต่กลุ่มเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่ำกว่าปริญญาตรี ไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน

อภิปรายผล

1. ยุชนมิตะแนแนเฉลี่ยปัจจัยด้านที่ 5 เกี่ยวกับการได้มีโอกาสเห็นและเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดความซาบซึ้งมากที่สุด ($\bar{X} = .90$) รองลงมา คือปัจจัยด้านที่ 7 การมีขั้นตอนการประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = .86$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านที่ 2 โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยหรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่วยุให้เกิดความสนใจ ($\bar{X} = .51$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 53 หนูรู้สึกเป็นสุขถ้าได้ร้องเพลง ($\bar{X} = .99$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 15 หนูมีญาติพี่น้องเป็นนักร้องนักดนตรี ($\bar{X} = .24$) สอดคล้องกับ อุษณีย์ โพธิสุข (2537 : 144-146) ที่กล่าวว่าจิตรกรหลายคนโด่งดังมาเพราะการ "ฝึกเฝ้า" คืองานเขียนเพียรเฝ้ามองศิลปินที่เป็นปรมาจารย์บุคคลที่มีชื่อเสียงสร้างสรรค์ผลงาน ได้เห็นขั้นตอนการทำงาน ได้ซึมซับจิตและวิญญาณของศิลปินนั้น ๆ ว่ากันว่าเป็นวิธีที่ได้ผลมากที่สุดวิธีหนึ่ง เพราะกว่าจะเป็นผลงานอันยิ่งใหญ่ให้เราเห็นได้ชื่นชมกันนั้น ผ้าใบหลายผืน กระดาษหลายแผ่น ไม้ตเพลงหลายแผ่น อาจถูกฉีก ถูกแฉก ถูกเปลี่ยน ความขัดใจ ไม่ได้ตั้งใจ ความโกรธ และการแก้ปัญหา เป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังผลงานทุกชิ้น คำแนะนำที่ถูกจังหวะจะโคนของครูดี ๆ เป็นบันไดให้เด็กได้เต้าสู่พัฒนาการที่สูงขึ้น นอกจากนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ บลูม (Bloom, 1985) ที่พบว่า การฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอไม่น้อยกว่า 10 ปี มีบิดามารดาหรือครูให้การสนับสนุน ลักษณะนิสัยที่มุ่งมั่นต่อการเป็นนักกีฬา และอื่น ๆ เป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการบรรลุความสำเร็จ และ เพรสซีย์ (Pressey, 1964 : 123-129) ที่ได้ศึกษาชีวประวัติของคนในแถบยุโรปและสหรัฐอเมริกาที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงจำนวนมาก พบว่าองค์ประกอบที่สำคัญในการเกื้อหนุนความสามารถ ได้แก่ โอกาสที่จะพัฒนาความสามารถตั้งแต่เยาว์วัย โดยการสนับสนุนจากครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ได้รับการแนะนำสั่งสอน ได้มีโอกาสฝึกฝนความสามารถเฉพาะด้านที่ตนมีความสามารถอย่างสม่ำเสมอจนก้าวหน้า มีโอกาสสนิทสนมกับคนที่มีความสามารถทางด้านนั้น ได้แสดงซึ่งความสามารถที่ตนเองมีอยู่อย่างท้าทาย และตัวเองพยายามหาโอกาสแสดงความสามารถให้เป็นที่ยอมรับ จึงทำให้ยูชนมเองเห็นความสำคัญของการฝึกฝนมากกว่าด้านอื่น ๆ

2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเยาวชนมีคะแนนเฉลี่ยปัจจัยด้านที่ 7 การมีขั้นตอนการประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาคือด้านที่ 6 การสนับสนุนของบิดามารดาทั้งด้านเวลาและทุนทรัพย์ ในกิจกรรมของเด็กนอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่เด็กทำ ($\bar{X} = 4.16$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 2 โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยหรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่ววยให้เกิดความสนใจ ($\bar{X} = 3.53$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 44 ข้าพเจ้าคิดว่าคนเป็นนักร้องต้องมีความอดทน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.59$) และข้อ 35 ข้าพเจ้ามักแสดงความรำคาญหรือเบื่อหน่ายเมื่อเห็นลูกร้องเพลง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 1.64$) สอดคล้องกับ ประมวลู คัดค้าน (2532 : 213-216) ที่ได้กล่าวว่าบิดามารดาควรปฏิบัติตนเพื่อจะส่งเสริมให้ลูกมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพของเขาเอง อุทิศตนเพื่อลูกอย่างเต็มที่โดยใช้เวลาอันมีคุณภาพด้วยความผาสุกและชื่นชม และประการสำคัญบิดามารดาต้องเป็นตัวอย่างที่ดี มีอารมณ์ขัน นอกจากนี้บิดามารดาควรเลี้ยงลูกให้เจริญเติบโตทั้งกายและใจ การคาดหวังว่าลูกจักเจริญก้าวหน้าสมปรารถนาพยายามสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ลูกรักการแสวงหาความรู้ สอดคล้องกับ อุษณีย์ โพธิ์สุข (2537 : 144-146) การหาโอกาสให้ลูกได้สัมผัสกับสิ่งที่สนใจ ไม่ว่าจะเป็นคอนเสิร์ตดี ๆ จินตนิยาย ฯลฯ ล้วนกระตุ้นไฟศิลปินในตัวเด็กให้คุุโซนเสมอ นอกจากนี้ควรหาเครื่องมือให้ลูกฝึกซ้อม เพราะเด็กจะเป็นจิตรกรที่ดีไม่ได้ถ้าไม่มีเครื่องมือ หรือเป็นนักดนตรีไม่ได้ถ้าไม่มีเครื่องดนตรี ห้ใจของทั้งดนตรีและศิลปะอยู่ที่การฝึกทักษะฝึกยังบ้อยทำให้สมอง กล้ามเนื้อ ประสาท และความจำทุกระบบสมบูรณ์ และตอบสนองการเรียนรู้ได้รวดเร็ว ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นของอัจฉริยะบุคคล และสนับสนุนให้ลูกฟังดนตรีที่หลากหลายรูปแบบเช่น ดนตรีไทย ดนตรีสากล เพลงคลาสสิก ฯลฯ เพราะเพลงแต่ละแบบจะสะท้อนรสชาติ และสุนทรีย์ต่างกัน ซึ่งที่กล่าวมาแล้วล้วนเป็นการส่งเสริมความสามารถทางการร้องเพลงทั้งสิ้น

3. พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้ง 7 ประการ กับความเป็นเลิศทางการร้องเพลง มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .41$ ถึง $.76$)

สอดคล้องกับผลการวิจัยของบลูม (Bloom. 1985) ที่พบว่าการฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอ ไม่น้อยกว่า 10 ปี มีบิดามารดาหรือครูให้การสนับสนุน ลักษณะนิสัยที่มุ่งเน้นต่อการกีฬา และอื่น ๆ เป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการบรรลุความสำเร็จ และศรียา นิยมธรรม (2531 : 16) ได้ศึกษาวิจัยถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางบ้านต่อพัฒนาการความสามารถเฉพาะทางของเด็ก โดยการสำรวจสถานภาพของครอบครัว บรรยายากศในครอบครัว สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของครอบครัว พบว่าบรรยายากศในครอบครัว เป็นตัวแปรต่าง ๆ ของครอบครัว พบว่า บรรยายากศในครอบครัวเป็นตัวแปรที่ส่งผลถึงความแตกต่างในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางความคิดสร้างสรรค์ และการศึกษาถึงโครงสร้างและสถานภาพของครอบครัว ทำให้ได้ภาพซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อบทบาทของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ และปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว ความสำเร็จของเด็กที่มีความสามารถพิเศษอาจเป็นผลเนื่องมาจากอิทธิพลของหลาย ๆ อย่าง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ที่พบว่า ตัวแปรปัจจัย 7 ประการ ซึ่งได้แก่ การมองเห็นและทำความเข้าใจถึงความสามารถในเด็กของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยหรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่วยุให้เกิดความสนใจ การให้ความสำคัญ มุ่งมั่น การใช้เวลาทุ่มเทขยันหมั่นเพียรต่อกิจกรรมที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ เริ่มฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักเรียน การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาทันที เมื่อแสดงให้ถึงความสามารถที่ตนเองมีอยู่ การได้มีโอกาสเห็นและเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดความซาบซึ้ง การสนับสนุนของบิดามารดาทั้งด้านเวลา และทุนทรัพย์ในการทำกิจกรรมของเด็ก นอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่เด็กทำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นเลิศทางการร้องเพลง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของบลูม (Bloom. 1985 : 1-67) ที่พบว่าปัจจัยทั้ง 7 ประการ มีผลต่อการบรรลุความสำเร็จของกลุ่มตัวอย่าง

4. กลุ่มรวม พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว คือปัจจัยด้านที่ 5 มีนัยสำคัญ การมีโอกาสดูเห็นและเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรมได้ลงมือปฏิบัติจริง จนเกิดความ

ชาวซึ่งถึงความยากลำบากในการทำกิจกรรม ที่มีนัยสำคัญหรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนาย
ความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน สอดคล้องกับ อุษณีย์ โพธิ์สุข (2537 : 144-146)
ที่กล่าวว่า จิตรกรหลายคนโด่งดังมาเพราะการ "ฝึกฝน" คือ วนเวียนเพียรเฝ้ามองศิลปิน
ที่เป็นปรมาจารย์ บุคคลที่มีชื่อเสียงสร้างสรรค์ผลงาน ได้เห็นขั้นตอนการทำงาน ได้ซึมซับจิต
และวิญญาณของศิลปินนั้น ๆ ว่ากันว่าเป็นวิธีที่ได้ผลมากที่สุดวิธีหนึ่ง เพราะกว่าจะเป็นผลงาน
อันยิ่งใหญ่ให้เราเห็นได้ชื่นชมกันนั้น ผ่านไปหลายปีน กระดาษหลายแผ่น ไม้เพลงหลายแผ่น
อาจถูกฉีก ถูกแก้ ถูกเปลี่ยน ความขี้ใจ ไม่ได้ตั้งใจ ความโกรธ และการแก้ปัญหา เป็นสิ่ง
ที่อยู่เบื้องหลังผลงานทุกชิ้น คำแนะนำที่ถูกจังหวะจะโคนเป็นขั้นบันไดให้เด็กได้ไต่เต้าไปสู่
พัฒนาการที่สูงขึ้น เช่นการหาโอกาสให้ลูกได้สัมผัสกับสิ่งที่สนใจไม่ว่าจะเป็นคอนเสิร์ต ๗
ครูสอนร้องเพลงเก่งล้านกระดุนไฟศิลปินในตัวเด็กให้คุ้ยเขี่ยอยู่เสมอ นอกจากนี้ควรหา
เครื่องมือให้ลูกฝึกซ้อม เพราะเด็กจะเป็นนักดนตรีที่ดีไม่ได้ถ้าไม่มีเครื่องดนตรีฝึกซ้อมและ
สุดท้ายหัวใจของดนตรีอยู่ที่การฝึกทักษะ ฝึกยังบ่อย ทำให้สมอง กล้ามเนื้อ ประสาท และ
ความจำทุกระบบสมบูรณ์ และตอบสนองการเรียนรู้ได้รวดเร็ว ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นของบุคคล
ที่คิดว่าจะเป็นเลิศทางด้านนี้

5. เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มตามประเภทของเพลง พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว
ที่มีนัยสำคัญ หรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชน
ประเภทเพลงสากล คือ ปัจจัยด้านที่ 3 ให้ความสำคัญ มุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียรต่อกิจกรรม
ที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ ฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักเรียน ส่วนประเภทเพลงไทยสากลและ
เพลงไทยลูกทุ่ง ไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของ
เยาวชน สอดคล้องกับคำกล่าวของ อุษณีย์ โพธิ์สุข (2537 : 143-144) ที่ว่า เด็กอายุ
7-11 ขวบ ซึ่งเป็นวัยเรียนและอยู่ในระดับประถมศึกษา เป็นช่วงที่พัฒนาการทางดนตรี
สูงที่สุด และเด็กที่มีความเป็นเลิศทางดนตรีจะฉายแววชัดเจนในวัยระหว่าง 6-10 ขวบ
มากที่สุด ในระยะช่วงวัยนี้เด็กจะแสดงออกถึงความสามารถเกือบเต็มทุกรูปแบบ ทั้งฟัง
ทั้งร้อง ทั้งเต้น บางคนอาจเขียนเนื้อเพลงง่าย ๆ ได้ แล้วร้องไปตามใจปรารถนา และ

สอดคล้องกับผลการวิจัยของเพรสเซย์ (Pressey. 1964 : 123-129) พบว่าองค์ประกอบที่สำคัญในการเกื้อหนุนความสามารถ ได้แก่ โอกาสที่จะพัฒนาความสามารถตั้งแต่เยาว์วัย โดยการสนับสนุนจากครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ได้รับคำแนะนำสั่งสอน ได้มีโอกาสฝึกฝนความสามารถเฉพาะด้านที่ตนมีความสามารถอย่างสม่ำเสมอจนก้าวหน้า มีโอกาสสนิทสนมกับคนที่มีความสามารถทางด้านนั้น ได้แสดงออกซึ่งความสามารถที่ตนเองมีอยู่อย่างท้าทาย และตัวเองพยายามหาโอกาสแสดงความสามารถเป็นที่ยอมรับ สำหรับกลุ่มประเภทเพลงไทยสากลกับเพลงไทยลูกทุ่ง ไม่พบว่ามีตัวทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลง เหมือนกับกลุ่มเพลงสากล อาจเป็นเพราะการมองเห็นความสำคัญของทุกปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงก็เป็นได้ สังเกตได้จากคะแนนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบง่ายที่มีคะแนนสูงทุกตัว อีกอย่างหนึ่งการร้องเพลงประเภทสากลค่อนข้างจะร้องยาก เข้าใจยากมากกว่า นอกจากนี้ประชากรของกลุ่มเพลงสากลยังผ่านการประกวดเพียง 30 คน เท่านั้น ซึ่งน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ด้วย จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นความสำคัญของปัจจัยด้านที่ 3 ในการที่ฝึกฝนมาตั้งแต่เล็กเป็นสิ่งที่สำคัญ มากกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ ซึ่งต่างกับเพลงไทยสากลและเพลงไทยลูกทุ่ง ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของเราเอง เราต้องใช้พูดสื่อสารกันอยู่ทุกวัน จึงทำให้ร้องง่ายกว่า เข้าใจง่ายกว่า และไม่ต้องใช้เวลาฝึกฝนมากเท่าเพลงสากล

6. เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มตามเพศ พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียวที่มีนัยสำคัญหรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชนเพศหญิง คือ ปัจจัยด้านที่ 5 ส่วนเพศชายไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชนสอดคล้องกับ อุษณีย์ โพธิ์สุข (2537 : 143-144) ที่ว่า น่าสังเกตว่าในช่วงวัยนี้คือ 6-11 ขวบ เด็กผู้หญิงจะฉายแววดารามากกว่าเด็กผู้ชาย และจากการสำรวจผู้เข้าประกวดพบว่าเป็นเพศชายเพียง 14 คน จากทั้งหมด 83 คน แสดงว่าเด็กหญิงให้ความสนใจกิจกรรมทางด้านการร้องเพลงมากกว่าเด็กผู้ชาย และเป็นที่น่าสนใจที่ว่า ปัจจัยด้านที่ 5 นี้ นอกจากจะสามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชนกลุ่มรวม แยกกลุ่มใน

เพศหญิงแล้ว ยังสอดคล้องกับการคำนวณค่าเฉลี่ยรายด้านที่พบว่ามีความเฉลี่ยสูงที่สุดตามความคิดเห็นของบิดามารดาและผู้ปกครองของเยาวชนด้วย จึงน่าจะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนได้

7. เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญหรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลง สอดคล้องกับการวิจัยของ ศรียา นิยมธรรม (2531 : 16) โดยศึกษาวิจัยถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางบ้านต่อพัฒนาการความสามารถเฉพาะทางของเด็ก โดยการสำรวจสถานภาพของครอบครัว บรรยากาศในครอบครัว สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศในครอบครัวเป็นตัวแปรที่ส่งผลถึงความแตกต่างในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางความคิดสร้างสรรค์ ส่วนตัวแปรโครงสร้างและสถานภาพของครอบครัว ทำให้ได้ภาพซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษและปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว แต่ความสำเร็จของเด็กที่มีต่อความสามารถพิเศษอาจเป็นผลเนื่องมาจากอิทธิพลของหลาย ๆ อย่าง และจากการสังเกตของผู้วิจัยในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีฐานะอยู่ในขั้นที่ดี และมีความอบอุ่น เยาวชนส่วนใหญ่ทั้งบิดามารดา ญาติพี่น้องมาให้กำลังใจกันมากมาย ห้องบอลรูมของโรงแรมเจ้าพระยาปาร์คซึ่งกว้างขวางจึงดูคับแคบไปสำหรับผู้เข้าประกวด

8. เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่ามีตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียวที่มีนัยสำคัญหรือมีประสิทธิภาพสูงในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปริญญาตรี คือ ปัจจัยด้านที่ 6 ส่วนกลุ่มเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองสูงกว่าปริญญาตรี พบว่าปัจจัยด้านที่ 7 สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนได้ แต่กลุ่มเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่ำกว่าปริญญาตรีไม่พบว่ามีตัวพยากรณ์ในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลง สำหรับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่ำอาจจะคิดว่าทุกปัจจัยมีความสำคัญเท่า ๆ กัน แต่กลุ่มที่มีระดับการศึกษาของ

บิดามารดา ผู้ปกครองระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีซึ่งมองว่าปัจจัยที่ 6 และ 7 มีความสำคัญต่อการพัฒนาความเป็นเลิศทางการร้องเพลงมากกว่าตัวแปรอื่น ๆ ซึ่งมีความสำคัญเช่นกัน แต่อาจจะน้อยกว่า จึงทำให้มีตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายตัวแปรดังกล่าวได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการศึกษาข้อมูลด้านที่เกี่ยวข้องกับการร้องเพลงเพื่อสนับสนุนงานวิจัยครั้งนี้ค่อนข้างหายากทั้งของไทยและต่างประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าน่าจะสนับสนุนให้มีการทำวิจัยด้านนี้ให้มากขึ้น

1.2 อยากให้เยาวชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องหันมาสนใจด้านการร้องเพลงมากขึ้น เพราะมีการส่งเสริมโดยการจัดประกวดแข่งขันด้านนี้เพิ่มขึ้น

1.3 ปัจจุบันพบว่าทั้งเยาวชนและพ่อแม่ก็ให้ความสนใจด้านการร้องเพลงเพิ่มขึ้น แสดงออกให้เห็นอย่างเด่นชัดเมื่อเทียบกับสมัยก่อนว่าเป็นการเตุ่กันรำกััน แต่ปัจจุบันจะเห็นเด่นชัด จะมีความเป็นเลิศทางด้านนี้ เห็นได้จากการยอมรับของสังคม ความมีชื่อเสียงเด่นดังในสังคมทำให้มีรายได้สูง ทำเป็นอาชีพได้ เช่น ครูสอนดนตรี รายได้คั้ชั่วโมงหนึ่งแพงมาก

1.4 ให้บุคคลทั่วไปหันมาสนใจเด็กปัญญาเลิศให้มากขึ้น เพราะว่าเด็กปัญญาเลิศจะเป็นกำลังสำคัญต่อไปในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

2.1 ควรทำวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักดนตรี นักประพันธ์ และนักร้องมากขึ้น เพื่อจะได้นำผลมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพทางด้านนี้

2.2 ควรสร้างเครื่องมือวัดความเป็นเลิศทางด้านการร้องเพลงที่เป็นมาตรฐานเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นเลิศทางการร้องเพลงกับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าจะมีความเกี่ยวข้องกันหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กลมรัตน์ หล้าสงฆ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา, 2524.
- _____. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. ฉบับปรับปรุงใหม่ล่าสุด. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ดวงเดือน อ่อนน้อม. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กสามารถพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- คุชฎี บริพัตร ณ อยุธยา, หม่อม. เด็กปัญญาเลิศ. กรุงเทพฯ : ปาณยา, 2531.
- ประมวญ ดิคนันท์. จิตวิทยาการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2532.
- ผดุง อารยะวิญญู. การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ. ม.ป.ท., 2531.
- _____. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง, 2533.
- _____. การศึกษาพิเศษในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- ล้วน สายยศ และอังคนา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2528.
- วารี ถิระจิตร. การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.
- ศรียา นิยมธรรม. การวัดและประเมินผลกลุ่มวิชาเตรียมประสบการณ์หน่วยที่ 8 - 15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535.

- ศรียา นิยมธรรม. เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถเฉพาะทาง. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- _____. การพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูกรัก. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2530.
- _____. "แนะนำหนังสือดี," จุลสารมูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ. 3(1) : กันยายน - ธันวาคม 2530 ; 16 - 18.
- _____. "ประมวลผลงานวิจัยเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศ," จุลสารมูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ. 3(2) : มกราคม - เมษายน 2531; 16 - 18.
- ลัดบ ธีระบุตร. "ความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาความเก่งของลูก," นิตยสารรักลูก. หนังสือจากการสัมมนาอันดับที่ 5 การพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูกรัก. กรุงเทพฯ : แพลนพับลิชชิ่ง, 2530.
- สุนทร โคตรบรรเทา. ครูสอนเด็กเก่ง. กรุงเทพฯ : ปาณยา, 2530.
- สุปราณี สนิทรัตน์. จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- สุเมธทา พรหมบุญ และคณะ. การส่งเสริมอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน. เอกสารเผยแพร่โครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์, 2538.
- อุษณีย์ โพธิ์สุข. เอกสารประกอบคำบรรยายเรื่องจัดการศึกษาอย่างไรให้เด็กเก่ง. ม.ป.ป.
- _____. "การศึกษาเพื่อพัฒนาอัจฉริยภาพของเด็กและเยาวชน," เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา โครงการสร้างเสริมอัจฉริยภาพเด็กไทย 22 - 24 มิถุนายน 2537 ณ สโมสรออร์ท จังหวัดนครนายก. ม.ป.ป.
- _____. เลี้ยงลูกให้เป็นอัจฉริยะ. กรุงเทพฯ : ผู้จัดการ, 2537.

- Abraham, W. Commonsense about the Gifted Children. New York : Harper & Brothers Publishers, 1958.
- Bloom, B. Developing Talent in Young People. New York : Ballantine Books, 1985.
- Flieger, Louis A, and Charles E Bish. "Summary of Research on the Academically Talented Student," Review of Educational Research. 29 - 409 ; December, 1959.
- Lucito, L.J. "Gifted Children," Exceptional Children in the School. New York : Rinehart & Winston, 1963
- Marland, S.P. Education of the Gifted and Talented. Washington. D.C. : U.S. Office of Education, 1972.
- Pegnato, C.V. and J.W. Birch. "Locating Gifted Children in Junior High School," Exceptional Children. 25 : 300 - 304 ; 1959.
- Pressey, S.L. Concerning the Nature and Nurture of Genius. Scientific Monthly, 1964.
- Renzulli, J. "Two Approaches to Identification to Gifted Students," Exceptional Children. 43 : 512 - 518 ; 1977.
- Rocper, A. Some Observations About Gifted Preschool Children. Journal of Nursery Education. 18 : 177 - 180 ; 1968.
- Rubenzer, Ron. "Identification and Evaluation Procedures for Gifted an Talented Program," Gifted Child Quarterly. 23(2) : 304 - 317 ; 1979.
- Schunk, Dale A. "Peer Models and Children's Behavioral Change," Review of Education Research. 57 : 149 ; 1987.
- Shaver, Kelly G. Principle of Social Psychology. Cambridge : Winthrop Publishers, 1977.
- Terman, L.M. and B.H. Oden. The Gifted Child Grows up. Stanford California : Stanford University Press, 1959.

ภาคผนวก

เรียน บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่นับถือ

ข้าพเจ้า นางสาวสุรางคนางค์ พิมานเมณ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ จากภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความประสงค์จะทำวิจัย เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชน ผู้เข้าประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538" จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดกรอกข้อมูลในแบบสอบถามที่แนบมาตามความเป็นจริง และขอรับรองว่าข้อความที่ท่านกรอกลงไปนี้จะถือเป็นความลับและใช้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบพระคุณยิ่งในความร่วมมือของท่านในครั้งนี้

ผู้ทำวิจัย

แบบสอบถามปิตามารดาหรือผู้ปกครองสำหรับการวิจัย

เรื่อง

"ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงเยาวชน
ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
ประจำปี 2538"

โดย

นางสาวสุรางคนางค์ พิมานเมน

แบบสอบถามบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเยาวชน

ที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

- ข้อมูลส่วนบุคคล
- ปัจจัยทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ได้แก่
 1. การมองเห็นและทำความเข้าใจถึงความสามารถในเด็กของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
 2. โอกาสที่จะได้รับประสบการณ์นั้น ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยหรือมีสภาพแวดล้อมที่ยั่ววยให้เกิดความสนใจ
 3. การให้ความสำคัญ มุ่งมั่น การใช้เวลาทุ่มเท ขยันหมั่นเพียรต่อกิจกรรมที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จเริ่มฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักเรียน
 4. การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาทันทีเมื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่ตนเองมีอยู่
 5. การได้มีโอกาสเห็นและเฝ้าสังเกตกระบวนการของกิจกรรม และลงมือปฏิบัติจริง จนเกิดความซาบซึ้ง
 6. การสนับสนุนทั้งด้านเวลา และทุนทรัพย์กับกิจกรรมในเด็กของบิดามารดา นอกเหนือจากการมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่เด็กทำ
 7. การมีขั้นตอนของการประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

1. ระดับการศึกษา
 - () ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - () ปริญญาตรี
 - () ปริญญาตรีขึ้นไป
2. รายได้ของครอบครัวรวมกัน
 - () ต่ำกว่า 10,000 บาท
 - () 10,000 บาทขึ้นไป
3. ความสัมพันธ์กับยูวชน
 - () บิดา
 - () มารดา
 - () ผู้ปกครอง โดยระบุ.....
4. อายุ.....ปี
5. อาชีพ.....
6. ตำแหน่ง.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามตอนนี้มี ความมุ่งหมาย เพื่อจะศึกษาความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จ 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยูวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบคัดเลือกที่ 1 ซึ่งอยู่ในความดูแลของท่านซึ่งเป็นบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง อย่างไรก็ตามขอแจ้งให้ท่านทราบว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความหรือพฤติกรรมต่อไปนี้ตั้งแต่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โปรดเขียน / ให้ครบทุกข้อ เพียงข้อละ 1 คำตอบ

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ด้านที่ 1</u>					
1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณมีแว่นักเรียนตั้งแต่เล็กจึงพยายามให้เขาได้หัดให้เก่ง.....					
2. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณมีความจำดีจึงร้องเพลงได้ดี.					
3. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณฟังเพลงเพียง 1-2 ครั้งก็ร้องตามได้.....					
3. คุณสามารถร้องเพลงได้อย่างถูกต้องตามจังหวะและทำนอง.....					
5. คุณจำชื่อนักร้องที่ตนเองสนใจได้.....					
6. คุณสามารถสอนเพื่อนร้องเพลงได้.....					
7. คุณร้องเพลงด้วยความมั่นใจ.....					
8. คุณเป็นคนกล้าแสดงออกในเรื่องการร้องเพลง					
9. คุณสามารถร้องเพลงที่ยาก ๆ ได้อย่างถูกต้อง					
10. คุณเป็นคนสร้างสรรค์ชอบคิดอะไรที่แปลกใหม่.					
11. คุณเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้านดนตรีได้อย่างรวดเร็ว.					
12. คุณเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้านการร้องเพลงได้อย่างรวดเร็ว.....					
<u>ด้านที่ 2</u>					
13. ข้าพเจ้าฝึกให้คุณร้องเพลงตั้งแต่จำความได้.					
14. เมื่อได้ยินเสียงดนตรีหรือเสียงเพลงคุณมักจะร้องตามได้ตั้งแต่เล็ก.....					

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. ข้าพเจ้าชอบร้องเพลงให้ลูกฟัง.....					
16. ข้าพเจ้ามักชมลูกว่าร้องเพลงได้ไพเราะ...					
17. คนเป็นนักร้องนักดนตรีมักชอบร้องเพลง....					
18. ลูกเป็นนักร้องของโรงเรียนทำให้ต้องฝึกซ้อม อยู่เสมอ.....					
19. ลูกเพื่อนสนิทเป็นนักร้องทำให้ลูกขยันฝึกซ้อม.					
20. โรงเรียนมีการประกวดร้องเพลงเสมอ ทำให้ลูกตื่นตัว.....					
21. ข้าพเจ้าชอบร้องเพลงให้ลูกฟังเพื่อลูกจะ ได้ทำตาม.....					
<u>ด้านที่ 3</u>					
22. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ลูกอยากเป็นนักร้องตั้งแต่ เด็ก.....					
23. ลูกมักจะใช้เวลาว่างที่มีอยู่ในการฝึก ร้องเพลง.....					
24. ลูกจะใช้เวลาในการฝึกร้องเพลงครั้งละ นาน ๆ.....					
25. ลูกมีความกระตือรือร้นในการฝึกร้องเพลง..					
26. ลูกขอให้ข้าพเจ้าพาไปเรียนพิเศษด้าน การร้องเพลง.....					
27. ลูกอยากเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียง.....					

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
28. ลูกรู้สึกมีความมั่นใจต่อการฝึกร้องเพลง...					
29. ลูกอยากจะทำเพลงฝึกร้องเพลงที่ใคร ๆ ว่าร้องยากจนสำเร็จ.....					
30. ในช่วงเวลาว่างลูกจะขยันเรียนไม่เคยขาด.. <u>ด้านที่ 4</u>					
31. ข้าพเจ้าจะคอยช่วยเหลือเวลาลูกฝึก ร้องเพลง.....					
32. ข้าพเจ้าจะพาลูกไปเรียนร้องเพลงด้วย ตนเอง.....					
33. ข้าพเจ้าจะฟังลูกร้องเพลงด้วยความตั้งใจ..					
34. ข้าพเจ้าชอบพาลูกไปดูการแสดงคอนเสิร์ต..					
35. ข้าพเจ้ามักแสดงความรำคาญหรือเบื่อหน่าย เมื่อเห็นลูกร้องเพลง.....					
36. ข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ลูกแสดงออกอย่าง เต็มที่ขณะร้องเพลง.....					
37. ข้าพเจ้าจะพาลูกไปประกวดร้องเพลงในที่ ต่าง ๆ ตามความเหมาะสม.....					
38. ข้าพเจ้าจะคอยแนะนำลูกขณะดูคอนเสิร์ต... <u>ด้านที่ 5</u>					
39. ข้าพเจ้าชอบซื้อเทปโทรทัศน์เครื่องดัง ๆ มาให้ลูกดู.....					

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
40. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเป็นนักร้องค่อนข้าง เหนื่อยแต่ก็ชอบ.....					
41. ลูกอยากเป็นนักร้องเพราะอยากมีชื่อเสียง โด่งดังเหมือนผู้อื่น.....					
42. ลูกบอกข้าพเจ้าว่าการเป็นนักร้องที่ต้อง เอาใจผู้ฟัง.....					
43. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการร้องเพลงทำให้ผู้ร้อง ผู้ฟังสบายใจ.....					
44. ข้าพเจ้าคิดว่าคนเป็นนักร้องต้องมีความอดทน					
45. ข้าพเจ้ายอมสละเงินเพื่อฝึกลูกให้เป็นนักร้อง					
ด้านที่ 6					
46. ข้าพเจ้าพยายามจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อช่วยใน การฝึกร้องเพลง.....					
47. ในบ้านข้าพเจ้ามักจะคุยกันเกี่ยวกับเรื่อง ของเพลง.....					
48. ข้าพเจ้ายินดีสละเวลาเพื่อลูกในการช่วยฝึก ร้องเพลง.....					
49. ข้าพเจ้าจะคอยเป็นกำลังใจให้ลูกไม่ว่าลูก จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวใน การร้องเพลง.....					

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
50. ข้าพเจ้าและคนในบ้านมักจะซื้อเทปเพลง เป็นของฝาก.....					
ด้านที่ 7					
51. ลูกชอบร้องเพลงเป็นชีวิตจิตใจ.....					
52. ข้าพเจ้าสังเกตุลูกมีความสุขขณะร้องเพลง.					
53. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการร้องเพลงด้วยความซาบซึ้ง					
54. ข้าพเจ้าสังเกตุลูกขณะฟังเพลงจะตั้งใจฟัง ด้วยใจจดใจจ่อ.....					
55. ลูกตั้งใจเรียนร้องเพลงเพราะอยากเป็น นักร้อง.....					
56. ลูกร้องเพลงด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน.					
57. ลูกชอบนักร้องคนไหนมักจะนำมาเป็นแบบอย่าง					
58. ลูกร้องเพลงได้เพราะถูกต้องเพราะครูสอน เก่ง.....					
59. ลูกชอบดูการประกวดร้องเพลงเพราะจะได้ นำมาแก้ไขตนเอง.....					
60. ลูกชอบคิดทำประกอบการร้องเพลงแบบ ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง.....					
61. ลูกชอบดูรายการเพลงและมักจะนำมาดัดแปลง เป็นแบบการเต้นของตนเอง.....					

เรียน ยุวชนอายุ 8-11 ปี ผู้เข้าประกวดร้องเพลงถ้วยพระราชทานฯ

ข้าพเจ้า นางสาวสุรางคนางค์ พิมานเมณ นิลิตปริญญโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ จากภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความประสงค์จะทำวิจัย เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของยุวชนผู้เข้าประกวดร้องเพลงยุวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538" จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดกรอกข้อมูลในแบบสอบถามที่แนบมาตามความเป็นจริง และขอรับรองว่าข้อความที่ท่านกรอกลงไปนี้จะถือเป็นความลับและใช้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบพระคุณยิ่งในความร่วมมือของท่านในครั้งนี้

ผู้ทำวิจัย

แบบสอบถามยูวชนสำหรับการวิจัย

เรื่อง

"ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง ของผู้เข้าประกวดร้องเพลงยูวชน
ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
ประจำปี 2538"

โดย

นางสาวสุรางคนางค์ พิมานเมณ

ชุดที่ 1

แบบสอบถามสำหรับเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 1

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของตัวเยาวชน
เองว่าท่านได้รับการอบรมเลี้ยงดูและได้รับการส่งเสริมจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองของ
ท่านหรือไม่อย่างไร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความและเติมข้อความในช่องว่าง

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ.....ปี
3. เรียนอยู่ชั้น.....คะแนนผลการเรียน.....
4. ประเภทของเพลงที่เข้าประกวด
 - () ไทยสากล
 - () ไทยลูกทุ่ง
 - () เพลงสากล (ภาษาอังกฤษ)
5. รอบคัดเลือก
 - () รอบคัดเลือกที่ 1
 - () รอบคัดเลือกที่ 2
 - () รอบรองชนะเลิศ
 - () รอบชิงชนะเลิศ
6. หนูอาศัยอยู่กับใคร
 - () พ่อ
 - () แม่
 - () ผู้ปกครอง โปรดระบุ.....
 - () พ่อแม่
7. หนูเคยผ่านการประกวดมาแล้ว.....ครั้ง
8. หนูผ่านเข้ารอบที่ 1.....ครั้ง

ข้อคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
<u>ด้านที่ 1</u>		
1. คุณพ่อคุณแม่บอกว่าหนูมีแววเป็นนักร้องตั้งแต่เล็ก.....		
2. ใคร ๆ ก็บอกว่าหนูมีความจำดีจึงร้องเพลงได้ดี.....		
3. หนูฟังเพลงเพียง 1-2 ครั้งก็ร้องตามได้.....		
4. หนูจำชื่อนักร้องคนที่สนใจได้หมด.....		
5. หนูสอนเพื่อนให้ร้องเพลงได้.....		
6. คนมักชมว่าหนูร้องเพลงได้ดี.....		
7. ใคร ๆ ก็มักพูดว่าหนูเป็นคนที่กำลังแสดงออก.....		
8. หนูร้องเพลงด้วยความมั่นใจ.....		
9. หนูสามารถร้องเพลงที่ยาก ๆ ได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว.....		
<u>ด้านที่ 2</u>		
10. หนูเริ่มร้องเพลงมาตั้งแต่จำความได้.....		
11. เมื่อได้ยินเสียงดนตรีหรือเสียงเพลงหนูมักจะร้องตามได้ตั้งแต่เด็ก.....		
12. คุณพ่อคุณแม่หรือผู้ปกครองชอบร้องเพลงให้ฟังเสมอ.....		
13. หนูสนใจร้องเพลงเพราะมีคนชมว่าหนูร้องเพลงเพราะ.....		
14. คุณพ่อคุณแม่เป็นนักร้องนักดนตรี.....		
15. หนูมีญาติพี่น้อง เป็นนักร้องนักดนตรี.....		
16. หนูมีเพื่อนสนิทเป็นนักร้อง.....		

ข้อคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
17. หนูเป็นนักร้องตัวแทนโรงเรียนหลายสมัย.....		
18. ที่โรงเรียนมีการประกวดร้องเพลงเสมอ.....		
<u>ด้านที่ 3</u>		
19. หนูใฝ่ฝันที่จะเป็นนักร้องตั้งแต่จำความได้.....		
20. หนูฝึกร้องเพลงด้วยตนเองทุกครั้งที่มีเวลาว่าง.....		
21. หนูใช้เวลาในการฝึกร้องเพลงเป็นเวลานาน ๆ.....		
22. หนูไม่เคยขาดเรียนร้องเพลงเลยถ้าไม่จำเป็น.....		
23. หนูรู้สึกเสียตายนมากถ้าหนูขาดเรียนร้องเพลง.....		
24. หนูฝึกฝนการร้องเพลงอย่างไม่ย่อท้อ.....		
25. หนูพยายามร้องเพลงที่ใคร ๆ ว่ายากได้.....		
26. หนูให้ความสำคัญของการร้องเพลงเป็นอันดับหนึ่ง.....		
27. หนูไปสมัครประกวดร้องเพลงในที่ต่าง ๆ อยู่เสมอ.....		
28. หนูฝึกร้องเพลงกับครูที่โรงเรียนเมื่อมีเวลาว่าง.....		
29. หนูอยากเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียง.....		
30. หนูต้องใช้ความอดทนอย่างมากว่าจะมาถึงวันนี้.....		
<u>ด้านที่ 4</u>		
31. คุณพ่อคุณแม่คอยช่วยเหลือในการฝึกร้องเพลง.....		
32. คุณพ่อคุณแม่พาหนูไปเรียนร้องเพลงด้วยตัวท่านเอง.....		
33. คุณพ่อคุณแม่จะฟังหนูร้องเพลงด้วยความตั้งใจ.....		
34. คุณพ่อคุณแม่ชอบพาหนูไปดูการแสดงคอนเสิร์ต.....		

ข้อคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
35. คุณพ่อคุณแม่ให้อิสระในการร้องเพลง.....		
36. คุณพ่อคุณแม่คอยดูแลให้หนูได้เข้าประกวดร้องเพลงใน สถานที่ต่าง ๆ.....		
37. คุณพ่อคุณแม่จะคอยแนะนำเวลาหนูคอนเสิร์ต.....		
<u>ด้านที่ 5</u>		
38. หนูชอบดูแบบอย่างนักร้องที่เก่ง.....		
39. หนูรู้สึกว่าการเป็นนักร้องค่อนข้างเหนื่อยแต่ก็ชอบ.....		
40. หนูเห็นนักร้องหลายคนร้องเพลงจนมีชื่อเสียงโด่งดังและเป็น ที่ชื่นชอบของผู้คนจึงอยากเป็นนักร้อง.....		
41. การเป็นนักร้องต้องเอาใจผู้ฟัง.....		
42. หนูรู้สึกว่าการร้องเพลงทำให้ผู้ร้องต้องอดทน.....		
43. หนูรู้สึกว่าคุณที่เป็นนักร้องต้องอดทน.....		
<u>ด้านที่ 6</u>		
44. คุณพ่อคุณแม่ยอมสละเงินเพื่อฝึกหนูเป็นนักร้อง.....		
45. หนูมีอุปกรณ์พร้อมในการฝึกร้องเพลง.....		
46. ในบ้านของหนูมักจะคุยกันเรื่องเพลง.....		
47. หนูรู้สึกว่าคุณพ่อคุณแม่สละเวลาเพื่อหนูในการฝึกร้องเพลง....		
48. คุณพ่อคุณแม่คอยเป็นกำลังใจให้ไม่ว่าหนูจะประสบความสำเร็จ หรือไม่ก็ตาม.....		
49. หนูมักจะได้รับของฝากเป็นเทปเพลงจากคนในบ้าน.....		

ข้อคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
<u>ด้านที่ 7</u> 50. หนูรู้สึกว่าการเล่นเพลงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน.....		
51. หนูมีความสุขมากเมื่อได้ฟังเพลง.....		
52. หนูรู้สึกซาบซึ้งกับเสียงเพลง.....		
53. หนูรู้สึกเป็นสุขถ้าได้ร้องเพลง.....		
54. หนูอยากเป็นนักร้องจึงตั้งใจเรียนร้องเพลง.....		
55. หนูร้องเพลงได้เพราะถูกต้องเพราะครูสอนเก่ง.....		
56. คนที่หนูรักหรือชื่นชอบเป็นนักร้องหนูจึงอยากทำตาม.....		
57. หนูรู้สึกสนุกสนานถ้าได้ร้องเพลง.....		
58. หนูชอบดูคอนเสิร์ตมากกว่ารายการอื่น.....		
59. หนูชอบดูการประกวดร้องเพลงเพราะจะได้นำมาแก้ไขตนเอง.....		
60. หนูชอบคิดทำประกอบการร้องเพลงแบบใหม่ ๆ ด้วยตนเอง...		
61. หนูชอบดูรายการเพลงและมักจะนำมาดัดแปลงแบบของการเต้นเป็นของตัวเอง.....		

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. ดร.ชูศักดิ์ ขัมภลพิศ
สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มศว ประสานมิตร
2. รศ.มจ.หญิง ประภาพันธุ์ กรโกสิยการจ
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มศว ประสานมิตร
3. ผศ.พจนา เอื้อเฟื้อ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. คุณวิชา วัชรานันท์
ผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมธุรกิจกลุ่ม K.P.N.
5. คุณปิยนุช นาคคง
 - ผู้อำนวยการการสอนศูนย์คีตเยาวชน จ.นครราชสีมา
 - นักพูด
 - นักจัดรายการวิทยุ โทรทัศน์
 - วิทยากรฝึกอบรมหน่วยงานรัฐและเอกชน
 - รับรางวัลพระราชทานนักร้องยอดเยี่ยมการประกวดดนตรีไทยเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ
จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ปี พ.ศ.2526

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสุรางคนางค์ พิमानแมน

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 5/1693 หมู่บ้านประชาชื่น ซอย 13 ถนนสามัคคี ตำบลบางตลาด

อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

ประวัติการทำงาน รองผู้จัดการโรงเรียนพินานวิทย์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2527 ค.บ. (อนุบาล)

วิทยาลัยครูสวนดุสิต

พ.ศ.2538 กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายชื่อคณะกรรมการตัดสินประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

คุณเกษม ทองดีเดช

กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท สยามยามาฮ่า จำกัด

ประธานบริษัท สยามซูบารุ จำกัด

ประธานกลุ่ม KPN

ปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับทุนฟูลไบรจ์ ศึกษาต่อปริญญาโท สาขาบัญชี มหาวิทยาลัยแคนซัส สหรัฐ และปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์มหาวิทยาลัยเคนซิงตัน สหรัฐ ผลงานดีเด่น เป็นนักฟุตบอลทีมชาติ (ผู้รักษาประตู) ระหว่างศึกษาที่จุฬาลงกรณ์ฯ ดำรงตำแหน่งและภาระกิจในปัจจุบัน สมาชิกรัฐสภา (วุฒิสมาชิก), กรรมการ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม และกรรมการคณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม, ประธานกลุ่ม KPN, กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท สยามยามาฮ่า จำกัด, ประธานบริษัท สยามซูบารุ จำกัด, คณะกรรมการนักธุรกิจเพื่อสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, และเป็นประธานคณะกรรมการตัดสินการประกวดร้องเพลง (SUBARU JUNIOR AWARD THAILAND JUNIOR SINGING CONTEST)

คุณวิรัชญา ศิระอาภรณ์

ผู้จัดการฝ่ายการตลาด บริษัท สยามสเน็ค จำกัด

เป็นศิษย์เก่าโรงเรียนสตรีวิทยา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ด้านบริหารธุรกิจ จากสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ เริ่มเข้าทำงานกับบริษัท สยามสเน็ค จำกัด (กิจการร่วมทุนระหว่างบริษัท เบอร์ลี่ยุคเกอร์จำกัด และบริษัท เปปซี่โคอิงค์ จำกัด) ในตำแหน่งผู้จัดการผลิตภัณฑ์อาวุโส เมื่อปี พ.ศ. 2535 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายการตลาด

คุณอัญชลีพรรณ อมรวิวัฒน์

ผู้จัดการฝ่ายส่งเสริมธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รัฐศาสตร์ (เกียรตินิยม) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์ จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และ M.M. จากสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ เริ่มทำงานกับธนาคารในปี 2517 ในฝ่ายการพนักงาน และได้รับการเลื่อนตำแหน่งเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันได้เลื่อนเป็นพนักงานบริหารระดับ Senior Executive Vice President ในตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายส่งเสริมธุรกิจ โดยรับผิดชอบงานด้านการบริหารภาพพจน์ของธนาคาร จนธนาคารไทยพาณิชย์ได้รับการจัดอันดับธนาคารแห่งปีจากวารสารการเงินการธนาคาร ให้เป็นธนาคารยอดเยี่ยมด้านภาพพจน์รวมติดต่อกันถึง 3 ปีซ้อน (2535-2537) นอกจากนี้ยังได้รับเกียรติให้ดำรงตำแหน่งสำคัญทางสังคมอีกมากมาย อาทิเช่น กรรมการอำนวยการและรองประธานคณะกรรมการดำเนินงานโครงการห้องสมุดกล้วยไม้ระพี สาคริก, ประธานคณะกรรมการฝ่ายการเงินและหารายได้ โครงการสร้างวรรณศิลป์, รองประธานคณะกรรมการอำนวยการ โครงการห้องศิลปะประถมศึกษา, ที่ปรึกษาคณะกรรมการอำนวยการ การแสดงศิลปะเครื่องปั้นดินเผาแห่งชาติ ครั้งที่ 7, กรรมการปรีดงศ์วัฒนธรรมไทย และกรรมการพิธีเปิดปรีดงศ์วัฒนธรรมไทย

MR. MICHAEL D. BRINER

Business Group Manager Nestle

คุณฉัตรชัย เปล่งพานิช

ศิลปิน/นักแสดง/นักร้อง

ศิษย์เก่า ภาว.ราชวิทยาลัย เข้าสู่การบันเทิงเมื่อปี 2523 ผลงานที่สร้างชื่อเสียง ละครโทรทัศน์เรื่อง ตีใหญ่ เป็นเจ้าของอัลบั้มผลงานชุดแรก "สิ่งที่อยู่ในใจ" และเพลงที่เป็นที่รู้จักกันดีในผลงานชุดที่ 2 "ลูกผู้ชาย" ปัจจุบันผลิตรายการโทรทัศน์ให้กับสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

คุณเฉลิมศักดิ์ อังสุพันธุ์

ศิลปิน/นักร้อง/นักจัดรายการวิทยุ

อดีตสมาชิกวง FEED BACK และยังเป็นนักจัดรายการวิทยุ "กรีดกรีดตามแผ่น" เคยร้องเพลงประกอบละครโทรทัศน์ "เวลาในขวดแก้ว, ระเบิดขลุ่ย" ร้องเพลงประกอบภาพยนตร์ "อนึ่ง" คิดถึงพ่อสังเขป" ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองกรรมการผู้จัดการบริษัท แซคทีม จำกัด

คุณชูศักดิ์ ร่องสวัสดิ์

จบการศึกษาปริญญาโท จากคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เคยร่วมฝึกอบรมการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์ ของสถาบัน UDTTI กรุงวอชิงตัน ดีซี. ประเทศสหรัฐอเมริกา ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายผลิตรายการสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11

คุณทอดด์ ทองดี

จบการศึกษาปริญญาโททาง ASIAN STUDIES จาก UNIVERSITY OF HAWAII เคยได้รับทุน FULBRIGE มาวิจัยเรื่องสมุนไพรมหาวิทยาลัย จันมีความชื่นชอบความงามของคนตรีพื้นบ้านในชนบท และพลังของคนไทยที่มีต่อเพลงเพื่อชีวิต ปัจจุบันเป็นเจ้าของผลงานเพลงชื่อ "RHYTHM OF THE EARTH"

คุณเพชร อุดมศักดิ์

นักจัดรายการวิทยุ

ปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นนักจัดรายการวิทยุฮอฟเวต.เอฟ.เอ็ม. 91.5 เมกกะเฮิรตซ์ และ เรดิโอไหวต แซทเทิลไลท์.เอฟ.เอ็ม. 93.5 เมกกะเฮิรตซ์

คุณประสิทธิ์ พยอมยงค์

ศิลปินแห่งชาติ

ศิษย์เก่าอัสสัมชัญและเตรียมธรรมศาสตร์ รุ่นที่ 5 สนใจการเล่นเปียโนตั้งแต่เด็ก เริ่มเล่นดนตรีตั้งแต่ปี 2490 มีผลงานด้านการแต่งเพลงและเรียบเรียงเสียงประสานเป็นที่รู้จักมากมาย เช่น ลมหนาว คาวประดับเมือง ข้าวนอกนา คนเดียวในดวงใจ ฯลฯ ได้รับโล่เกียรตินิยมในฐานะนักดนตรีตัวอย่างจากสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย เข้ามาทำงานเป็นอาจารย์ถ่ายทอดความสามารถที่มีอยู่ให้กับลูกศิษย์ที่โรงเรียนดนตรีสยามกลการตั้งแต่ปี 2523 จนถึงปัจจุบัน สิ้นสุดท้ายเมื่อปี 2532 ได้รับพระราชทานโล่และเข็มเชิดชูเกียรติจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (เพลงไทยสากล-เรียบเรียง) ปัจจุบันดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาวิชาการเปียโนโรงเรียนดนตรีสยามกลการปทุมวัน

คุณพองค์ มุกดา

ศิลปินแห่งชาติปี 2534 (ประธานบริษัทโรต้าม้วนเสียงเทพ)

นักร้องและนักแต่งเพลงรางวัลแผ่นเสียงทองคำ ศิษย์เก่าโรงเรียนวัดราชชนิตดาราม เป็นชาวราชบุรี โดยกำเนิด จุดเริ่มต้นที่ทำให้ก้าวมาอยู่ในวงการเพลง ก็คือ เมื่ออายุ 16 ปี ได้เข้าประกวดร้องเพลงที่กอง 5 ครุฑยางค์กองทัพเรือ ได้รับการเชิญยศให้เป็นจำเริญ รับราชการได้ไม่นานก็ออกมาตั้งวงดนตรีแสดงไปทั่วประเทศ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งสมาคมดนตรีฯ สมาคมนักวิทยุและโทรทัศน์ เคยสนองพระมหากรุณาธิคุณในงานดนตรีทางวิทยุ อส. ทางภาพยนตร์ส่วนพระองค์ ได้รับสิทธิบัตร นิเทศศาสตร์ สาขาภาษาเพื่อการสื่อสาร ปัจจุบัน เป็นประธานบริษัท โรต้าม้วนเสียงเทพ และเจ้าของกิจการโรงแรมริมฝั่งบางปะกง

คุณพัชริดา วัฒนา

ศิลปิน/นักร้อง/นักแสดง

ศิษย์เก่าโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย จบการศึกษาระดับปริญญาโทคณะนิเทศศาสตร์ สาขาสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายโปรโมชั่น บริษัท กาญจน์มณี คอมพิวเตอร์ เซ็นเตอร์ และยังทำงานด้านการประสานเสียงกับศิลปินอื่น ๆ อยู่เสมอ เป็นเจ้าของอัลบั้มเดี่ยวชื่อชุด ผู้หญิงมีฝัน หัวใจร้องเพลง โครงการในอนาคต ทำงานด้านเสียงเพลง, ด้านคอมพิวเตอร์

คุณไพจิตร อักษรณรงค์

ศิลปิน/นักร้อง/นักแสดง

เข้าสู่วงการโดยเริ่มจากการประกวดร้องเพลง ผลงานที่สร้างชื่อ อมตะซูเปอร์คลาสสิก, เมดเลย์ซูเปอร์ฮิตมันไม่หยุด 1-2, เมดเลย์เพชร, อ๊ะ อ๊ะ หล่อ, ลูกทุ่งคลาสสิกดนตรีจีน 1-2-3, ตกใจหมดเลย ปัจจุบันทำงานในสังกัดนิตินิทัศน์โปรโมชั่น

คุณแมนจิรา ลิมนารมณ

ผู้ช่วยผู้จัดการใหญ่ สายการตลาด

บมจ. ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน

สำเร็จการศึกษาปริญญาโท สำนักผู้บริหาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เคยร่วมงานกับบริษัทที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง เช่น เงินทุนหลักทรัพย์เฟิร์สทรัสต์, บริษัท ฟาร์อีสต์ แอ็ดเวอร์ไทซิ่ง จำกัด, บริษัท ศรีเอทีพี พับลิคิตี & เซอร์วิส จำกัด ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการใหญ่สายการตลาด ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน

คุณสุวรรณี วรพงศ์ไพบลีย์

ปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ การบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีประสบการณ์ในการทำ
งานมากมาย เริ่มทำงานที่แรก บริษัท ดีทีแอสล์ จำกัด, บริษัท สหยูเนี่ยน จำกัด ปัจจุบันดำรง
ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายวิเคราะห์ข้อมูลการตลาด บริษัท เกษตรรุ่งเรือง มาร์เก็ตติ้ง จำกัด

หม่อมหลวงอติกุล กฤดากร

ปัจจุบันรับราชการเป็นอาจารย์พิเศษชั้นพิเศษระดับ 7 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ปทุมวัน และเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
เคยได้รับคัดเลือกให้เป็นพ่อตัวอย่างปี 2537, ศิษย์เก่าดีเด่นของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนและศิษย์
เก่าดีเด่นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

คุณสัมฤทธิ์ ลือชัย

พิธีกรและผู้ประกาศข่าวรายการ "เช้าวันนี้"

เป็นอาจารย์พิเศษ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปัจจุบันตำ
รงตำแหน่ง ผู้ประกาศข่าว, พิธีกรของบริษัท แปซิฟิก อินเตอร์คอมมูนิเคชั่น จำกัด

คุณวลัยลักษณ์ พิริยสุรงค์

ผู้สื่อข่าว ฝ่ายวัฒนธรรมหนังสือพิมพ์ ผู้จัดการรายวัน

สำเร็จการศึกษาจากศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จากนั้นได้เดินทางไปศึกษา
ต่อที่ M.A. IN RUSSIAN LANGUAGE มหาวิทยาลัยมอสโก ประเทศรัสเซีย อดีตเป็น
อาจารย์สอนวิชาภาษารัสเซีย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดำรงตำแหน่ง ผู้สื่อข่าว
ฝ่ายวัฒนธรรม หนังสือพิมพ์ "ผู้จัดการรายวัน" และยังมีผลงานแปลนวนิยายขนาดยาว ของ
ฝรั่งเศสในหนังสือ "สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์"

คุณวิเชียร คำเจริญ (ลพ บุรีรัตน์)

ศิลปิน/นักแต่งเพลง

ได้รับแผ่นเสียงทองคำพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ปี 2522 ด้วยเพลง
รางวัลนักรบ และอีก 3 รางวัลพระราชทานในครั้งเดียวกัน จากสมเด็จพระเทพฯ เมื่อปี 2526
ด้วยเพลงทำดีชักริเณระนา, และได้รับโล่ให้พระราชทานในฐานะศิลปินตัวอย่างพร้อมเป็นผู้
สร้างสรรค์

คุณนัทธ อัครไวชาญ

บ.ก.นิตยสารหยิน

จบการศึกษา ปวช. ภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเกษตรพิบูลย์ เมื่อปี 2522 และเข้าทำงานกับหนังสือ "รักลูก" และหนังสือโครงการพิเศษ "แนวอาหารเลี้ยงลูก" ต่อจากนั้นก็ได้นักหนังสือพิมพ์ หน้าสตรี-เด็ก หนังสือพิมพ์สยามรัฐ ปัจจุบันเป็นบรรณาธิการนิตยสารหยิน

คุณมันตติ พิศลยบุตร

รองผู้จัดการใหญ่ บริษัท สยามยามาฮ่า จำกัด

รองประธานบริหารกลุ่ม KPN

ศิษย์เก่ากรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ปริญญาตรี เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และปริญญาโทคณะเศรษฐศาสตร์ MIDDLE TENNESSE STATE UNIVERSITY USA ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองผู้จัดการใหญ่ บริษัท สยามยามาฮ่า จำกัด, และรองประธานบริหารกลุ่ม KPN

คุณปติญา ทองศรี

มิสไทยแลนด์เวิลด์ ปี 1994

ศิษย์เก่าโรงเรียนขลุ่ยรัชมังคลาภิเษก จ.จันทบุรี ปัจจุบันกำลังศึกษาวิชาการโรงแรมดุสิตธานี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ชั้นปีที่ 1

คุณประพันธ์ พลธนะวิสิทธิ์

กรรมการผู้จัดการ บริษัท สยามซูบารุ จำกัด

ปริญญาโททางด้าน MANAGEMENT INFORMATION SYSTEMS จาก NEW HAMPHIRE COLLEGE USA ปัจจุบันดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการบริษัท สยามซูบารุ จำกัด ซึ่งเป็นผู้จัดและเป็นผู้สนับสนุนหลักในการประกวดร้องเพลง THAILAND JUNIOR SINGING CONTEST และ THAILAND SINGING CONTEST

คุณมุขติ ฤทธินันท์

คอลัมนิสต์ หนังสือพิมพ์ เดอะเนชั่น

จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2532 และเริ่มทำงานที่หนังสือพิมพ์ เดอะเนชั่นในปีนั้น ที่แผนก FOCUS ด้านข่าวบันเทิง ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยหัวหน้าข่าวสังคม นอกจากนี้ยังเป็นคณะกรรมการตัดสินการประกวดร้องเพลง THAILAND JUNIOR SINGING CONTEST เมื่อปี 2533

คุณจักรพรรณ์ อามครบุรี

ศิลปิน/นักร้อง/นักแสดง

ชอบการร้องเพลงมาตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งมาเป็นนักร้องอาชีพ ออกอัลบั้มชุดแรกในสังกัดแกรมมี่ ชื่อชุด "แม่ไม้สุรพล สมบัติเจริญ" ประสบความสำเร็จสูงสุด จนถึงปัจจุบันมีอัลบั้มล่าสุดชื่อ "เพราะใจไม่เหมือนเดิม" เคยได้รับรางวัลจากสมาคมช่างตัดเสื้อไทย, รางวัลนักร้องชายแต่งกายดีเด่น นอกจากงานทางด้านร้องเพลงแล้วยังมีผลงานดีเด่นทางละครทีวี โดยได้รับรางวัลเมขลาในปี 2536 จากละครเรื่อง "วันนี้ที่รอคอย" และรางวัลที่ได้รับที่น่าภูมิใจที่สุดคือ รางวัลลูกกตัญญู ประจำปี 2537 เนื่องในโอกาสวันแม่แห่งชาติ

คุณจินตหรา สุขพัฒน์

ศิลปิน/นักแสดง

เจ้าของรางวัล "ดาราน่าหญิงสุพรรณหงษ์ทองคำ ปี 2530 ภาพยนตร์เรื่อง "วงศาคณาญาติ" และในปี 2531 ได้รับตุ๊กตาทองผู้แสดงนำฝ่ายหญิงยอดเยี่ยมเรื่อง "คู่กรรม" ผลงานล่าสุดได้รับรางวัลตุ๊กตาทองยอดเยี่ยม และรางวัลผู้แสดงนำฝ่ายหญิงยอดเยี่ยมจากชมรมวิจารณ์บันเทิง "เพียงเรา มีเรา", "สมศรี 422 อาร์" ปัจจุบันเป็นพิธีกร "ดวงกับดาว"

คุณณัฏฐชัย คุริยประณีต

ศิลปิน/นักร้อง

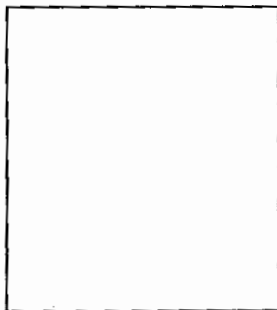
ศิษย์เก่าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปริญญาตรีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อดีตสมาชิกวงเฉลียง และยังเป็นนักแต่งเพลงให้กับนักร้องที่มีชื่อเสียงเช่น ตัวสำรอง, อิกนาน, คนขี่เหงา, ไม้อ้วนเอาเท่าไร ปัจจุบันเป็นผู้จัดการฝ่ายผลิตเพลง บริษัท คีตา เอนเตอร์เทนเมนต์ จำกัด

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอ้าน

ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอักษรศาสตรบัณฑิต และครุศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโท และปริญญาเอก ด้านการบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยมินเนโซตา สหรัฐอเมริกา และปริญญาบัตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 19 (ว.ป.อ. 19) ในอดีตเคยเป็นเลขาธิการและรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, รักษาการอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, รักษาการอธิบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น, และรักษาการเลขาธิการ ก.พ. ท่านเป็นผู้ก่อตั้งและเป็นอธิการบดีคนแรกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ด้านการเมืองเคยเป็นเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยปี 2517, สมาชิกวุฒิสภาและประธานกรรมาธิการศึกษา และวัฒนธรรมของวุฒิสภา พ.ศ. 2531-2533, สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯลฯ

อาจารย์สุรพล โทณวณิก

นักแต่งเพลงวัย 63 ปี ที่เริ่มชีวิตการทำงานจากการเป็นนักเขียน และเคยเป็นบรรณาธิการหนังสือหลายฉบับด้วยกัน เช่น ทางใหม่ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, นิตยสารสารศิลป์, หนังสือพิมพ์สยามมิตร รายวัน เป็นต้น ต่อจากนั้นก็ได้เริ่มแต่งเพลงโดยการแนะนำของ ไส ไกรลาศ จนได้รับแผ่นเสียงทองคำพระราชทานจากเพลงไครหนอ, เพชรตัดเพชร, ลมรัก จากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช และตุ๊กตาทองมหาชน จากหนังสือพิมพ์บ้านเมืองรายวัน ปัจจุบันทำงานประจำอยู่ที่หนังสือพิมพ์ชีวิตต้องสู้

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสุรางคนางค์ พิमानแมน

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 5/1693 หมู่บ้านประชาชื่น ซอย 13 ถนนสามัคคี ตำบลบางตลาด

อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

ประวัติการทำงาน รองผู้จัดการโรงเรียนพินานวิทย์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2527 ค.บ. (อนุบาล)

วิทยาลัยครูสวนดุสิต

พ.ศ.2538 กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของผู้เข้าประกวดร้องเพลงเยาวชน
ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
ประจำปี 2538

บทคัดย่อ
ของ
สุรางคนางค์ พิมานเมณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
มีนาคม 2539

782.4
S 854 P.
1.3

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยทั้ง 7 ประการ ที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการร้องเพลง และเพื่อค้นหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนและบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเยาวชนที่ผ่านการคัดเลือกในรอบคัดเลือกที่ 1 ที่เข้าประกวดร้องเพลงชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยที่บริษัทสยามซูบารุ จำกัด ได้จัดประกวดประจำปี 2538 จำนวน 83 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามสำหรับเยาวชน จำนวน 1 ฉบับ และบิดามารดาของเยาวชน จำนวน 1 ฉบับ เกี่ยวกับปัจจัย 7 ประการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละตัว

ผลการวิจัย

1. เยาวชนมีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านที่ 5 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาปัจจัยด้านที่ 7 ส่วนปัจจัยด้านที่ 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สำหรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านที่ 7 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาปัจจัยด้านที่ 6 และปัจจัยด้านที่ 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
2. พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างปัจจัยทั้ง 7 ประการ กับความเป็นเลิศทางการร้องเพลง
3. พบว่าปัจจัยด้านที่ 5 ที่สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนกลุ่มรวม เยาวชนเพศหญิง ส่วนเยาวชนเพศชายไม่มีตัวพยากรณ์
4. พบว่าปัจจัยด้านที่ 3 สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนประเภทเพลงสากลได้ ส่วนประเภทเพลงไทยสากลและเพลงไทยลูกทุ่งไม่มีตัวทำนาย
5. พบว่าปัจจัยด้านที่ 6 สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปริญญาตรี และพบว่าปัจจัยด้านที่ 7 สามารถทำนายความเป็นเลิศทางการร้องเพลงของเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนระดับการศึกษาดำกว่าปริญญาตรี และกลุ่มที่เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และ 10,000 บาทขึ้นไปไม่มี

FACTORS TO SINGING TALENT OF SUBARU JUNIOR
AWARD THAILAND JUNIOR CONTEST 1995

AN ABSTRACT

BY

SURANGKANANG PHIMARNMAN

Presented in Partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

February 1996

This study aimed to investigate 7 factors affecting singing talent and significant predictors of singing talent.

The subjects consisted of 83 youths and their parents who passed through the first selection of Subaru Junior Award of 1996. Questionnaires were separately administered to youths and their parents. Statistics employed for data analysis were composed of multiple correlation coefficients, stepwise multiple regression.

Major findings were as follows :

1. By youth's view, it was found that the fifth factor was at a highest level, followed by the seventh factor and the lowest one was the second factor, whereas by their parents' view, it was found that the seventh factor was at a highest level, followed by the sixth factor and the lowest one was the second factor.
2. There was a positive correlation between 7 factors and singing talent.
3. The fifth factor was a predictor of singing talent of the whole youth, and female youth, except male youth.
4. The third factor was a predictor of youth's international music, except Thai music and local Thai music.
5. The sixth factor was a predictor of singing talent of youth with parents graduated from undergraduate and the seventh factor was a predictor of singing talent of youth with parents graduated from master degree or higher, except parents with lower undergraduate and parents' income more or less than 10,000 bahts.